

N° 2 s. int. 487624
Typ. 20 XI 1924

Imprimat legal.

31 JAN 1925

comp. list on

ΕΛΙΚΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

Διευθυντής - Ίδιοκτήτης: ΑΔΑΜ ΑΔΑΜΙΔΗΣ

Revista **ELICON**

Director - Proprietar: A. ADAMIDIS
Casa Postala 231, Bucuresti

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
1924

ΤΟΜΟΣ Α' - ΑΡΙΘΜΟΣ 1.

Bibl. Univ. Cluj.
nr. 169 1924

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

 Δημοσιεύσατε τὰς ἀγγελίας σας εἰς τὸν «Ἐλικῶνα».

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΘΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΙ Ἐν Ῥουμανίᾳ: Ἐτησίᾳ λ᾿ 240. Ἐξάμηνος λ᾿ 120. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀναλόγως τῆς τιμῆς τοῦ νομίσματος.</p>	<p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΑΔΑΜ ΑΔΑΜΙΔΗΣ</p>	<p>Διεύθυνσις: Revista „ELICON“ Casața Poștala 231 București (Romanie)</p>
---	---	--

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ

Sfântul Ioan Evanghelistul

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΘΡΗΣΚΕΙΑ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

Καταχωρίζοντες ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι καλλιτεχνικὴν εἰκόνα τοῦ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐκρίναμεν καλὸν ὅπως πραγματευθῶμεν ἐνταῦθα περιληπτικῶς περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ Εὐαγγελίου ὅπερ οὗτος συνέγραψε.

ΤΙΣ Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ

λόκληρος ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτῆς αἰώνων ἀναγνωρίζει ὡς συγγραφέα τοῦ τετάρτου Εὐαγγελίου τὸν μαθητὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἰωάννην.¹⁾

Ὁ Ἰωάννης ἦτο υἱὸς τοῦ Ζεβεδάου καὶ τῆς Σαλώμης, οἵτινες κατόικουν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς παράλιον πόλιν τῆς Τιβεριάδος, πιθανὸν εἰς τὴν Βηθσαϊδά, ἀδελφὸς δὲ τοῦ ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ πρεσβυτέρου, τὸν ὁποῖον ἀπεκεφάλισεν Ἡρώδης ὁ Ἀγρίπας τῷ 42 ἢ 44 μ. Χ.²⁾

Ἡ μήτηρ αὐτοῦ Σαλώμη εἶνε ἐξ ἐκείνων τῶν εὐσεβῶν γυναικῶν, αἵτινες ἠκολούθησαν τὸν Χριστὸν καὶ μέχρι τοῦ σταυροῦ.³⁾

Κατὰ πρῶτον ὑπῆρξε μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, διὰ τοῦ ὁποῖου καὶ συνεστήθη εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, δὲν ἔγινεν ὅμως ἀμέσως ἀκόλουθος αὐτοῦ, ἀλλ' ἀργότερον, ὅταν τὸν ἐκάλεσεν ὁ Κύριος, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ παρὰ τὴν λίμνην Γενησαρέτ.⁴⁾

Ἀδυστηρότατος εἰς τὰς μεσιανικὰς καὶ θείας πεποιθήσεις του, καὶ σφόδρα ἀντίθετος κατὰ παντὸς ἄλλου, ἐξ οὗ καὶ ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ «υἱὸς βροντῆς», ἐλαξέθη τὸν χαρακτῆρα ὑπὸ τῶν διδασκῶν τοῦ Κυρίου ἐγκολπωθεὶς τὴν ταπεινοφροσύνην.⁵⁾

Ὁ Ἰωάννης ὑπῆρξε ὁ ἀγαπητότερος τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ. Οὐδεὶς ἐκ τῶν μαθητῶν εἶχε τόσην οικειότητα πρὸς τὸν Κύριον ὅσην ὁ Ἰωάννης. Πολλάκις εἰς τὸ Εὐαγγέλιον θὰ παρατηρήσωμεν ἀντὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τὴν ἔκφρασιν «ὁ μαθητὴς ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς». ⁶⁾

Ὅταν καθήμενοι εἰς τὸν Μυστικὸν δεῖπνον εἶπεν ὁ Ἰησοῦς «εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με», οὐδεὶς ἔσχε τὸ θάρρος νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Ἰησοῦν, οὐδ' αὐτὸς ὁ Πέτρος ὁ ἐπὶ μεγαλοφυχία διακρινόμενος, ἀλλ'

ἔνευσε πρὸς τὸν Ἰωάννην, ὅστις «ἀνακείμενος ὦν τῷ Ἰησοῦ», καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Ἰησοῦ ἠρώτησεν: «τίς ἐστίν», καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη: «ἐκεῖνος ἐστίν ὃς ἐγὼ βιάσας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω, καὶ βιάσας ἔδωκε τὸ ψωμίον εἰς τὸν Ἰσκαριώτην». ⁷⁾

Ὁ Ἰωάννης ἠκολούθησε τὸν Χριστὸν καὶ δικαζόμενον ἔτι, δὲν ἐκακοποιήθη δέ, ἴσως διότι ἦτο «γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ». ⁸⁾

Πρὶν ἐκπνεύσῃ ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἀφῆκεν ὡς προσάτην τῆς μητρὸς του τὸν Ἰωάννην εἰπὼν εἰς μὲν αὐτὴν: «Ἰδοὺ ὁ υἱὸς σου», εἰς δὲ τὸν Ἰωάννην: «Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου». ⁹⁾

Μετὰ τὴν Ἀνάστασιν παραλαβὼν τὴν μητέρα τοῦ Κυρίου, καὶ τὴν μητέρα του ἐπανήλθεν εἰς Γαλιλαίαν, μετ' ὀλίγον ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, μετέβη εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐκεῖθεν πάλιν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐνδυναμώνων πανταχοῦ καὶ πάντοτε τοὺς χριστιανοὺς καὶ κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον. ¹⁰⁾

Μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ Τίτου, μετέβη εἰς Ἐφέσον καὶ ἐδίδαξε τὸν χριστιανισμὸν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ, — ΣΚΟΠΟΣ, ΣΧΕΤΙΚΑΙ ΕΠΕΣΗΓΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο ἐγκαινιῶνται αἱ εὐρύτεραι βάσεις τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας, τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ ἐκτενέστερον κείμενον τῆς Καινῆς Διαθήκης. Συνέγραψε δὲ αὐτὸ ὁ Ἰωάννης εἰς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν ἐν Ἐφέσῳ κατὰ τὸ 80 — 90 ἔτος μ. Χ. ¹¹⁾

Τὸν κύριον σκοπὸν τῆς συγγραφῆς ταύτης ἀναφέρει ὁ ἴδιος ἐπιλέγων ἐν τῷ Κ' κεφαλαίῳ, 31 εἰσαφίφ: «Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ». Ἐτερον δέ, πολεμικὸν ἢ μᾶλλον ἀπολογητικὸν σκοπὸν τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο ἔχει κατὰ τῶν τότε ἐπιχειρούντων νὰ διαστρεβλώσωσι τὰς ἀληθεῖς χριστιανικὰς δοξασίας αἱρετικῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ Κ' οὐ θ ο υ , ὅστις ἐτάραττε τὴν Ἐκκλησίαν διδασκῶν ψευδῶς καὶ πεπλανημένως, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐγεννήθη ἀπλοῦς ἄνθρωπος, ἔλαβε δὲ τὴν θεότητα διὰ τοῦ βαπτίσματος, ἢ δὲ θεότης ἀνεχώρησεν ἀπὸ

¹⁾ Τὸ ὄνομα Ἰωάννης εἶνε ἐξελληνισθὲν ἐκ τοῦ ἑβραϊκοῦ יוחנן (Ἰωχανάν), τὸ ὁποῖον σημαίνει: «Ὁ Θεὸς εἶνε φίλος-δωρός». — (Εἰσ. Ν. Διαθ. Iosif Olariu, τμη. παρ. 16).

²⁾ Ἰωάν. 1, 35. Ματθ. 4, 18. Λουκ. 5, 10.

³⁾ Ματθ. 27, 35, 36.

⁴⁾ Ἰωάν. 1, 35. Ματθ. 4, 18. Λουκ. 5, 10.

⁵⁾ Λουκ. 9, 34. Ματθ. 20, 20. Μάρκ. 3, 17, 10, 35.

⁶⁾ Ἰωάν. 13, 28. 21, 20.

⁷⁾ Ἰωάν. 13, 21, 26.

⁸⁾ Ἰωάν. 18, 15.

⁹⁾ Ἰωάν. 19, 26, 27.

¹⁰⁾ Ἰωάν. 21, 1. Πράξ. 1, 13, 3, 4, 8, 11, 25. Γαλάτ. 2, 9.

¹¹⁾ Εἰρηναῖος 3, 1. Κλήμης Ἀλεξανδρεῖς. Εὐσεβίου ἐκκλ. ἱστορ. 3, 24, 6, 14. Εὐφράσιος 51, 12. Ἰερώνυμος de vir. illust. 9.

αὐτὸν ὅταν συνελήφθη καὶ ἐσταυρώθη ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων!¹²⁾

Ἄλλὰ τίς ἠδύνατο νὰ ἔχη περισσότερὰς καὶ βεβαιωτέρας πεποιθήσεις ἐπὶ τῆς ταυτότητος τοῦ Μεσίου, εἰμὴ ὁ σανααστραφεὶς, ἀκούσας καὶ φίλος ἐπιστήθιος τοῦ Ἰησοῦ ὑπάρξας Ἰωάννης. Καὶ ὅπως καταρρίψῃ θεμελιωδῶς τὰς μωρὰς δοξασίας τῶν πεπλανημένων ἐκείνων ἀνθρώπων ἄρχεται τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Εὐαγγελίου: « Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν ». 1, 1, 2.

« Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν (καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς Μονογενοῦς παρὰ Πατρός), πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας ». 1, 14.

Καὶ ἐξακολουθῶν μαρτυρεῖ τὴν ταυτότητα τοῦ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ὡς « προδρομὸς » τοῦ Ἰησοῦ, ἵνα στερεώσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ ἀληθοῦς Μεσίου πεποιθήσιν κλονιζομένων τινῶν μαθητῶν τοῦ Ἰωάννου.¹³⁾

Διὰ τῶν λόγων τούτων καταδεικνύει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης τὴν πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως θείαν ὕπαρξιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, γεννηθέντος ἐκ τοῦ πατρὸς, καὶ λαβόντος σάρκα ἐκ τῆς παρθένου Μαρίας ὅπως ἐμφανισθῇ καὶ σανααστραφῇ μὲ τὸς ἀνθρώπους.

Αὕτη εἶνε ἡ ἀληθὴς δοξασία, ἡ ἀληθὴς περιγραφὴ τῆς ἀρχικῆς ὑπάρξεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διὰ τῆς λέξεως « λόγος », ὁ θεῖος συγγραφεὺς δηλοῖ αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, καθότι ἡ λέξις « λόγος » κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐσήμαινε τὸν Μεσίαν. Ἄλλὰ καὶ ἀλληγορικῶς ἡ λέξις αὕτη παριστᾷ τὸν Μεσίαν ὡς πατρώθεν γέννημα τοῦ Θεοῦ, ὡς ὁ κοινὸς λόγος εἶνε τὸ ἄμεσον γέννημα πάσης διανοίας.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἕτερα 3 Εὐαγγέλια τοῦ Ματθαίου τοῦ Μάρκου καὶ τοῦ Λουκᾶ, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰωάννου κατέχει διακριτικὴν θέσιν. Ἐκεῖνα ὀνομάζονται « συνοπτικά » ὅθεν τοῦτο θεωρεῖται ἐκτεταμένον. Οἱ ἄλλοι εὐαγγελισταὶ ἄρχονται τῆς ἀφηγήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὸν ἐπιγεῖον αὐτοῦ βίον· ὁ Ἰωάννης ἄρχεται ἀπὸ τὸν θεῖον. Ἐξ οὗ καὶ ὡς περὶ τὴν θεότητα αὐτοῦ πλείον ἐνα-

σχοληθεῖς, ἔλαβεν ὁ εὐαγγελιστὴς τὴν προσωνομίαν « Θεολόγος ».

Ἄλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιγεῖου βίου, ὁ Ἰωάννης παρέχει τὰς περισσότερὰς λεπτομερείας τῶν τελευταίων ἰδιῶν ἡμερῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, συμπληρῶν οὕτω τοὺς « συνοπτικούς », δι' ὃ καὶ τὸ Εὐαγγέλιόν του κατετάχθη ὡς τελευταῖον μεταξὺ τῶν τριῶν ἄλλων. Ἡ ἐμπνευσις τῶν Εὐαγγελίων ἐθεωρήθη

ὕπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ὅθεν καὶ βλέπομεν τοῦτο εἰκονιζόμενον ὡς αὐτὸν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἰωάννου.

ἕτερα ἔργα τοῦ Ἰωάννου, αἱ ἐπιστολαὶ

Ἐν Ἐφέσῳ συνέγραψε προσέτι ὁ Ἰωάννης 3 ἐπιστολάς. Ἡ πρώτη αὐτῶν μαρτυροῦσα τὰς χάριτας τοῦ Θεοῦ δι' ἐπικοδομητικῶν καὶ πλήρων ἐννοιῶν λόγων, καταδεικνύει τὰ καθήκοντα καὶ τὰς σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν

Θεόν, χαρακτηρίζεται δὲ ὡς εἰσαγωγὴ εἰς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιόν του.

Τὴν δευτέραν ἀπευθύνει πρὸς « Ἐκλεκτὴν τινα Κυρίαν » καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, ὑπὸ τὸ ὄποιον ὄνομα ἐθεώρησαν οἱ πατέρες τὴν Ἐκκλησίαν ὁλόκληρον, τὴν δὲ τρίτην, πρὸς Γάϊον, κατὰ πάσαν πιθανότητα τὸν ἐπίσκοπον Περγάμου ἐγκάθιδροθέντα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἀποστόλου.¹⁴⁾

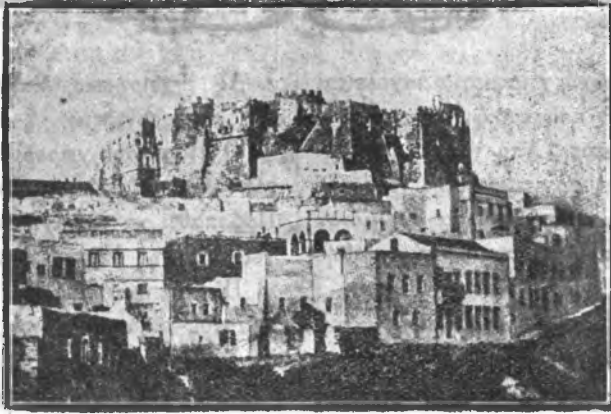
Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ὡς ἀφορῶσαι ἅπασαν τὴν Ἐκκλησίαν ὀνομάσθησαν « καθολικαί ».

Ἡ ἀποκάλυψις

Κατὰ τὸ ἔτος 68 μ. Χ., ἐπὶ αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων Δομετιανοῦ, ἐξορισθεὶς εἰς τὴν νῆσον Πάτμον συνέγραψεν ἐκεῖ, καθ' ὄραματικὴν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ὑπαγόρευσιν, τὴν « Ἀποκάλυψιν ». Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξ 22 κεφαλαίων, ἀπευθυνόμενον πρὸς τὰς ἐκκλησίας Ἐφέσου, Σμύρνης, Περγάμου, Θυατείρων, Σάρδεων, Φιλαδελφείας καὶ Λαοδικείας, προλέγει τὰς περιστάσεις τῆς ἐν συνόλῳ Ἐκκλησίας ἐνδυναμῶν τοὺς πιστοὺς διὰ τοῦ τελικοῦ αὐτῶν θριάμβου.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Δομετιανοῦ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἐφεσον ἐνθα συνέγραψε ὡς εἶδομεν τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ διήλθε τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς του. Φθάσας ἐν βαθεί γήρατι ἀπέθανεν ἐπὶ αὐτοκράτορος Τραϊανῶν ἐν ἡλικίᾳ ἄνω τῶν 100 ἐτῶν. Ἡ Ἐκκλησία ὥρισεν τὴν μνήμην αὐτοῦ τῇ 8ῃ Μαΐου.

ΛΔΔΜ ΛΔΔΜΙΔΗΣ
Φωτιστὴς τῆς Θεολογίας

Ἡ ἐν Πάτμῳ ἱστορικὴ μονὴ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐνθα καὶ τὸ σπήλαιον ὅπου συνέγραψε τὴν « Ἀποκάλυψιν ».

¹²⁾ Ἐφρημαίος 13, 11.

¹³⁾ Ἰωάν. 1, 6, 8, 15, 19, 21, 3, 26. Παρ. 18, 36.

¹⁴⁾ Ἀποκ. τριτάτη 7, 14.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΥΣΧΗΜΙΑΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

— ΠΩΣ ΔΙΟΡΘΩΝΟΝΤΑΙ Η, ΣΤΡΑΒΙΕΣ ΚΑΙ Η, ΜΕΓΑΛΕΣ ΜΥΤΕΣ, —
— Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΙΣ ΤΩΝ ΡΥΤΙΔΩΝ, — Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΜΠΟΥΡΚΙΕ

Από ἀμνημονεύτων χρόνων ἡ χειρουργία ἀσχολεῖται μὲ τὴν διόρθωσιν τῶν ἐσωτερικῶν ἐλατωμάτων τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Ἀπό τινος ἤρχισε ν' ἀσχολῆται καὶ μὲ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τῆς εὐσχημίας τοῦ προσώπου, ἀποθλέπουσα ὄχι μόνον εἰς τὴν ὠφελιμότητα ἀλλὰ πρὸ πάντων εἰς τὴν αἰσθητικὴν.

Ἦδη εἰς διάσημος γάλλος χειρουργὸς τῆς Λυὼν, ὁ Κλωντ Μαρτέν ἐπέτυχεν ἀξιολόγους διορθώσεις ἐλαττωματικῶν τῆν ὄψιν μυτῶν.

Ἐνας ἄλλος συμπατριώτης καὶ συναδέλφος του, ἀποθανὼν ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Μορσαντέν, ἐπραγματοποίησε διαρκούντος τοῦ πολέμου, θαυμασίας ἐπανορθώσεις εἰς τὰ πρόσωπα πολλῶν ἠρωτηριασμένων.

Ἐν τούτοις δὲν εἶνε μόνον οἱ τραυματαί ποῦ ἔχουν τὴν ἀνάγκην ν' ἀνακτήσουν ὁμαλὴν ὀπασθήποτε ὄψιν. Συχνότατα οἱ χειρουργοὶ καλοῦνται νὰ συνεισφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των πρὸς καλλωπισμὸν τῶν προσώπων, ἢ πρὸς μεταμόρφωσιν ρινῶν.

Ἡ τερατώδης ἀνάπτυξις ἢ ἡ παραμόρφωσις τοῦ ὀσφρητικοῦ των ὀργάνου προκαλεῖ θεδαίως δυσφορίαν εἰς τοὺς τοιούτως ὑπὸ τῆς φύσεως ἐμπαιχθέντας κατόχους αὐτοῦ. Ἐν τούτοις ἡ ἐπιστήμη ἔρχεται εἰς παρηγορίαν καὶ βοήθειαν αὐτῶν. Ὁ Παρισινὸς χειρουργὸς κ. Ἰουλιανὸς Μπουρκιὲ ἐπένοησε συνδιασμὸν ὀλόκληρον ἐγχειρήσεων, ποῦ ἐπιτρέπουσιν τὴν διόρθωσιν τῶν μᾶλλον ἀνωμάλων ρινῶν, ἐπανειληγμένως δὲ παρουσίασεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Ἰατρικῆς τῶν Παρισίων ἐγχειρηθέντας, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν ζωντανὴν ἀπόδειξιν τῶν εὐεργητημάτων τῆς μεθόδου του. Ἐπὶ πλέον ὁ κ. Μπουρκιὲ ἐξέδωκε καὶ ἐν ἐνδιαφέρον ἱεβλίον περὶ „Χειρουργικῆς καὶ ἐπανορθώσεως ἄνευ οὐλῆς τῶν παραμορφωμένων ρινῶν“.

Πράγματι τὸ οὐσιῶδες εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν αὐτὴν εἶνε ὅτι δὲν φαίνεται καθόλου καὶ δὲν ἀφήνει καμμίαν οὐλὴν ἢ ἄλλο ἔγχο. Ἀκριβέστερον εἰπεῖν, οὐλαὶ μένουσιν ἀλλὰ δὲν φαίνονται διότι εὐρίσκονται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς μύτης, κάτω δηλαδὴ ἀπὸ τὸ δέρμα, τὸ ὅποιον παραμένει ἐντελῶς ἀνέπαφον καὶ δὲν ἀφήνει νὰ μαντευθῆ τίποτε.

Πῶς κατορθώνει τὰ ἰθαυμάτά του ὁ ἱατρὸς Μπουρκιὲ; Φυσικὰ τὸ πρᾶγμα ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς διορθώσεως. Ἐὰν πρόκειται περὶ μύτης ὑπερβολικῶν διαστάσεων ὁ χειρουργὸς τὰς περιορίζει, περικόπτων τοὺς χόνδρους τοῦ ἀκρῶνιου ἢ τὸ ρινικὸν ὄστρον. Ἐὰν πάλιν πρόκειται περὶ μύτης στραβίης, ὁ κ. Μπουρκιὲ τὴν ἐπαναφέρει εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν ἐπεμβαίνων διὰ τῆς ῥιμῆς ἐπὶ τῶν ὀστέων τῆς μύτης.

Αἱ ἐγχειρήσεις, κατὰ γενικὸν κανόνα, εἶνε ἀπλοῦσταται, ἄνευ συνεπειῶν, ἢ δὲ ἐπανόρθωσις ἐπέρχεται ταχέως.

Ὁ Παρισινὸς χειρουργὸς ἐνθαρρυνθεὶς ἀπὸ τὰς ἐπιτυχίας του αὐτὰς ζητεῖ τώρα νὰ νικήσῃ μίαν ἄλλην δυσκολίαν: Προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐξαφάνισιν τῶν ρυτίδων διὰ τῆς χειρουργικῆς ἐπίσης ἐπεμβάσεως.

Ἡ ἐπιστήμη διδάσκει ὅτι αἱ ρυτίδες σχηματίζονται διότι οἱ ἱστοί, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ δέρμα σὺν τῇ παρελθούσῃ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου, συστέλλονται, ἐνῶ ἡ ἐπιδερμὶς δὲν ἴσχυται νὰ τὰς ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν συστολὴν αὐτῆν. Διὰ τὸν λόγον λοιπὸν αὐτὸν σχηματίζονται ἢ ζαρωματίες, ποῦ εἶνε γνωσταὶ εἰς ὅλους. Διὰ νὰ ἐξαλειφθοῦν δὲν ὑπάρχει παρὰ ἐν μόνον μέσον: νὰ κοπῆ ὠρισμένη ἐπιφάνεια τοῦ δέρματος νὰ τεντωθῆ ἢ ἀπομένουσα ἕως ὅτου καλύψῃ τὸ ἀνοικνόμενον καὶ κατόπιν νὰ ραφῆ. Θὰ ἐρωτήσῃτε: Δὲν θὰ μείνῃ οὐλὴ καθόλου. Τουλάχιστον ὀρατὴ. Διότι ἡ οὐλὴ θὰ ὑπάρχει ἐντὸς τοῦ τριχωτοῦ δέρματος, ὅπου δὲν φαίνεται, καὶ αὐτὸ εἶνε τὸ οὐσιῶδες.

Πολλάκις δὲν ἀρκεῖ ν' ἀφαιρεθῆ μέρος τοῦ δέρματος διὰ νὰ ἐξαλειφθοῦν αἱ ρυτίδες. Κάποτε οἱ ἐσωτερικοὶ ἱστοὶ εἶνε παραφορτωμένοι ἀπὸ συσσωρευθὲν λίπος εἰς τὸν λαμῶν ἢ κάτω ἀπὸ τὸ πηγόνν, πρᾶγμα ποῦ παραμορφώνει τὸ πρόσωπον. Ὁ κ. Μπουρκιὲ ἀφαιρεῖ ἄνευ δισταγμοῦ τὸ περιττὸν λίπος, καὶ τὰ ἐξογκώματα παύουν νὰ ὑφίστανται. Εἰς τὴν ἐγχειρήσιν αὐτὴν ἡ δεξιότης συνίσταται εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ μέρους, ὅπου πρέπει νὰ ἀνοιγῆ τὸ δέρμα, διὰ νὰ μὴ μείνῃ οὐλὴ.

Εἰς τὴν ἐξωτερικὴν γωνίαν τῶν ἐλαφάρων σχηματίζονται ἐπίσης ἀκτινωταὶ ρυτίδες, ἐκτείνόμεναι πρὸς τοὺς κροτάφους καὶ πρὸς τὰ μάγουλα, σημεῖον γήρατος, τὸ ὅποιον οἱ Γάλλοι ὀνομάζουσιν „πόδια τῆς χίνας“ (pieds d' oie). Ἄλλοτε πάλιν κάτω ἀπὸ τὰ μάτια σχηματίζονται ἐξογκώματα ἀπὸ λίπος. Ὅλα αὐτὰ ἐξαφανίζονται εὐκολώτατα, τὰ δὲ μάτια νεάζουσιν τρόπον τινὰ εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον.

Ἐπίσης εἰς τὰ μάγουλα τὸ δέρμα χαλαρώνεται καὶ κρεμιάται, σχηματίζων τὰ ἀλλάκια ἐκεῖνα ἐκατέρωθεν τῆς μύτης, τοῦ στόματος μέχρι τοῦ πηγουνοῦ. Ἡ ῥιμὴ τοῦ Γάλλου χειρουργοῦ ἀνεπεξέρχεται πάλιν ἐπιτυχῶς ἐναντίον τῶν καταστροφῶν αὐτῶν τοῦ χρόνου.

Περὶ τὸν νὰ προστεθῆ μὲ ποῖον ἐνθουσιασμὸν ἔγινε δεκτὴ ἐκ μέρους τοῦ Παρισινοῦ ὀφθαλμολογιστοῦ ἢ ἀνακοίνωσις αὐτῆς τοῦ ἱατροῦ Μπουρκιὲ, ὁ ὅποιος διὰ τῆς μεθόδου του μεταβάλλει εἰς νεάζοντα καὶ ζωηρὰ τὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου καταδυναστευθέντα καὶ ἀπειλοῦμενα πρόσωπα.

BYZANTINA ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΑΝΝΑ Η ΚΟΜΝΗΝΗ

Ἀμβρόσιος ἐξηκολούθη νὰ διαβάσῃ ἀργὰ - ἀργὰ τὸ ἔγγραφο τὸ ὁποῖον ἀνέφερε τὰ κτήματα καὶ τὴν περιουσίαν τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Μάμμαντος, ὅταν ὁ ἡγούμενος, ὁ πάτερ Νεῖλος, ἀνεσηκώθη εἰς τὸ κάθισμά του καὶ εἶπε μὲ ὕφος, τὸ ὁποῖον ἔδει-

χγε ὅτι πρὸ πολλοῦ ὁ ἡγούμενος δὲν ἐπρόσεχεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν.

— Ἄς εἶναι! Δὲν κινδυνεύει σήμερον ὁ βασιλεὺς μόνον. Τὸ κράτος ὁλόκληρον ἀγωνιᾷ μαζί του. Ἡ πίστις κινδυνεύει....

Ὁ μοναχὸς Ἀμβρόσιος δὲν εἶπε τίποτε, ἀλλ' ἄφησε τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπρόσεξε.

— Δὲν ἔχομεν ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον ποῦ χρειάζεται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν γενναῖον καὶ σοφὸν Ἀλεξίου, ἐξηκολούθησεν ὁ ἡγούμενος.

— Ὁ πορφυρογέννητος Ἰωάννης.... εἶπε δειλὰ ὁ μοναχός.

— ὦ, ὁ Ἰωάννης! ἤκουσες πῶς τὸν ὀνομάζει ὁ λαός; Ὁ Καλογιάννης λέγεται. Καλὸς καὶ ἀγαθός, ἀλλὰ δὲν εἶνε ὁ κατάλληλος διὰ τὰς πονηρὰς ἡμέρας μας. Ἐπληθύνθησαν, Ἀμβρόσιε, αἱ ἁμαρτίαι τοῦ κόσμου, καὶ ὁ Πανάγαθος εἶνε ὠργισμένος ἐναντίον μας. Ἐξω οἱ ἐχθροὶ τοῦ κράτους πολλαπλασιάζονται ὅπως ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης. Καὶ μέσα εἰς τὸ κράτος οἱ αἰρετικοὶ χρειάζονται τὸ χέρι ἐνὸς Ἀλεξίου διὰ νὰ μὴ σηκώνουν τὸ κεφάλι των. Καὶ ὁ Ἀλέξιος ψυχομαγεῖ τώρα καὶ ἴσως τὴν στιγμὴν ποῦ ὀμιλοῦμεν ἡ ψυχὴ του ἀπεδήμησεν εἰς Κόρινθον.

Ὁ Ἀμβρόσιος ἐκίνησε περίλυπος τὴν κεφαλὴν.

— Ὁ Καλογιάννης! ἐξηκολούθησε ὁ πάτερ Νεῖλος. Ὁ Καλογιάννης βασιλεὺς, ὅταν μακρινοὶ λαοί, φθινοῦντες τὴν δόξαν τοῦ Βυζαντίου, ἔρχονται ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου ἐναντίον του! Ὁ Καλογιάννης βασιλεὺς ὅταν οἱ θεομίσητοι Μανχαιοὶ, οἱ αἰρετικοὶ, ὑπονομεύουν τὰ θεμέλια τοῦ κράτους καὶ τῆς Πίστεως. Ὁ Καλογιάννης θὰ ἴτο βασιλεὺς καλὸς καὶ ἅγιος εἰς τὸν Παράδεισον. Ἀλλὰ εἰς τὸν σημερινόν μας κόσμον, τὸν γεμάτον ἁμαρτίας, ὁ καλὸς καὶ ἥρεμος καὶ ἀγαθὸς αὐτὸς νέος εἶνε πολὺ πρόωρος, Ἀμβρόσιε καὶ βλέπω σκοτεινὸν τὸ μέλλον τῆς Αὐτοκρατορίας....

— Ἄν ἴτο τοῦλάχιστον ἡ Ἄννα ἡ πορφυρογέννητος, ἐψιθύρισε δειλὰ - δειλὰ ὁ καλόγηρος.

— Ἄ! εἶπε μ' ἐνθουσιασμὸν ὁ Νεῖλος. Ἄν ἴτο

ἡ Ἄννα! Τῶν Κομνηνῶν τὸ αἷμα τὸ θερμὸν βράζει εἰς τὰς φλέβας της καὶ τὸ φῶς τοῦ πνεύματός των τοῦ μεγάλου τὴν φωτίζει. Ἄν ἴτο ἡ Ἄννα!... Εἰς τὸ πλευρόν της ὁ Καῖσαρ, Νικηφόρος ὁ Βρυένιος, ἀνδρεῖος στρατηγὸς καὶ ἄνθρωπος μὲ νόον καὶ μὲ βραχίονα....

Ἐκείνην τὴν στιγμὴν θήματα ἐλαφρὰ ἠκούσθησαν εἰς τὸν διάδρομον. Ὁ ἡγούμενος ἐσηκώθη καὶ ἔσπευσεν εἰς τὴν θύραν. Τὴν ἀντικρυνὴν θύραν τοῦ δωματίου ἤνοιγε μία σκιά, γυναικεία σκιά, σκεπασμένη ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν μὲ μαῦρον πέπλον. Ὁ ἡγούμενος ἐστάθη περιμένων. Ὅταν ἡ ἀγνωστος ἐπλησίασεν, ἀνεσήκωσε, τὸν πέπλον, καὶ ὁ ἡγούμενος εἶδε πρὸ αὐτοῦ ἔκπληκτος τὴν Ἄνναν τὴν πορφυρογέννητον.

Ἐκλινεν ὁ ἡγούμενος βαθύτατά καὶ ἐφάνη περιμένων.

— Ἄγιε ἡγούμενε, εἶπεν ἡ Ἄννα μὲ φωνὴν τρέμουσαν. Ὁ βασιλεὺς ψυχορραγεῖ εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ἡ δόσπνοια τὸν πνίγει καὶ τὸ μοιραῖον τέλος ἐρχεται. Γνωρίζω πόσον σὲ τιμᾷ καὶ σὲ σέβεται. Σπῆσε πλησίον του νὰ τοῦ ὑπαγορεύσῃς ὅτι νομίζεις ὅτι εἶναι σύμφωνον μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους. Εἰς τὸ καλλί σου δὲν μὲ φέρει ἀνότητος φιλοδοξία. Ἀλλὰ τρέμω μήπως τὸ μέγα ἔργον του παραλάβουν χεῖρες ἀδύνατοι....

Ὁ Νεῖλος δὲν ἐπερίμενε περισσότερα. Ἐκαμε νεῦμα εἰς τὸν Ἀμβρόσιον νὰ μείνῃ ἐκεῖ, ὥστε κανεῖς νὰ μὴ ὑποπτεύσῃ τὴν ἀναχώρησιν, καὶ αὐτὸς, ὁ ἡγούμενος, ἐξηφανίσθη εἰς τοὺς σκοτεινοὺς διαδρόμους ἀκολουθῶν τὴν βασιλοπούδα.

* * *

— Τί ἔγινεν ἀπόψε ὁ μνηστήρ σου, Θέκλα μου; εἶπεν ἡ γραια ἀνήσυχος.

— Θὰ ἔλθῃ μάγνα, μὴν ἀνησυχεῖς! ἀπήντησεν ἡ Θέκλα, μὲ φωνὴν, ἡ ὁποία ἔδειχνεν ὅτι δὲν ἴτο καὶ αὐτὴ ἴσυχος, ὅσον ἤθελε νὰ φαίνεται.

Ἡ γραια, τυφλὴ Εὐδοκία, ἐξηκολούθησε σιωπηλὴ νὰ γνέθῃ τὸ νῆμα της. Ἀπέναντί της ἡ Θέκλα ἐκεντοῦσεν ἀργὰ μὲ χρυσάφι μεταξωτὸν πέπλον. Εἰς ὅλην τὴν συνοικίαν τοῦ Ἐβδόμου ἴτο γνωστὴ καὶ ὅλοι τὴν ἐσέβοντο τὴν γραιαν Εὐδοκίαν. Ἐπτά παιδιὰ της παλληκάρια ἀνομαστά, καὶ τὰ ἑπτὰ τὰ ἐθέρμευεν ὁ πόλεμος. Δύο ἔπεσαν εἰς τὴν Ἀσίαν,

ἄλλοι τόσοι εἰς τὴν Μακεδονίαν ἕνας ἐπνίγη εἰς τὸ Δυρράχιον, ἀξιωματικὸς τοῦ ναυάρχου Μαυροκαταλοῦ καὶ ἄλλος εἰς τὸν πόλεμον μὲ τοὺς Βουλγάρους. Ὁ τελευταῖος, ὁ Ἀνδρόνικος, ἐλπίς τῶν κρυπασμένων γηρατειῶν τῆς, ἔπεσεν ἀπὸ χέρι Σταυροφόρων. Ἡ γραιία, ἀπὸ τὰ δάκρυα, ποῦ δὲν ἐστείρευσαν ποτὲ τὰ μάτια τῆς, ἔχασεν ἐπὶ τέλους τὸ φῶς τῆς. Καὶ τώρα, μόνη πλέον, μὲ τὴν ἐγγονὴν τῆς Θέκλαν, κόρην τοῦ τελευταίου τῆς τοῦ Ἀνδρόνικου, ἐζούσεν εἰς τὸ φτωχικὸ σπιτάκι τῆς, εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ Ἐβδόμου, ποῦ τῆς ἐχάρισεν ὁ Αὐτοκράτωρ, ἐδγνωμονῶν διὰ τὰς θυσίας τῶν παιδιῶν τῆς.

Ἔως τὸ μικρὸν δωμάτιον, ὅπου μόναι τῶν ἡργάζοντο αἱ δύο γυναῖκες ἐφθάνεν ἡ βοή τῆς ἀνησυχου Πόλεως.

— Εἶναι καὶ τόση ἀνησυχία ἐξω! ἐπανέλαβεν ἡ γραιία, μετὰ μακρὰν σιωπὴν. Ὁ Θεὸς δὲν θέλει νὰ μακρόνῃ τὰς ἡμέρας τοῦ καλοῦ μας βασιλέως Ἀλεξίου! Ἄς εἶναι ἐδλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου! Ἀλλὰ ὁ μνηστήρ σου βέβαια θὰ εἶναι καὶ αὐτὸς ἀνήσυχος. Αἶ, στρατιώτης τοῦ Ἀλεξίου καὶ αὐτὸς, ὅπως καὶ τὰ παιδιὰ μου....

— Βέβαια! ἐφιθύρισε ἀφηρημένη ἡ Θέκλα.

Ἄλλ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν βήματα ἠκούσθησαν εἰς τὴν ἀδελφὴν καὶ σχεδὸν ταυτοχρόνως τρεῖς ἐλαφροὶ κτύποι εἰς τὴν θύραν. Ἡ Θέκλα ἀνετινάχθη καὶ ἔσπευσε νὰ ἀνοίξῃ.

— Ὁ Μιχαήλ! εἶπε.

Νέος, λεπτός, μελαγχρινὸς καὶ ὠραίος, εἰσήλθεν. Ἐσφιξε μὲ συγκίνησιν τὸ χέρι τῆς Θέκλας καὶ ἔσπευσε πρὸς τὴν γραιίαν, καὶ γονατίσας ἐμπρὸς τῆς, ἐπῆρε τὸ χέρι τῆς καὶ τὸ ἐφίλησε.

— Μάννα μου, εἶπε, τὴν εὐχὴ σου. Ἄργησα ἀπόψε καὶ θ' ἀνησυχῆσατε....

— Εἶσαι συγχωρημένος ἀπόψε, παιδί μου, εἶπεν ἡ γραιία, ἀφήγουσα τὴν ρόκκαν τῆς καὶ βοήζουσα τὰ ξηρὰ τῆς χέρια εἰς τὰ πλούσια μαλλιά τοῦ νέου.

Μὲ αὐτὴν τὴν ἀνησυχίαν τὴν ἀποψινὴν.... τί νέα ἀπὸ τὴν πόλιν; Τί λέγουν διὰ τὸν βασιλέα;

— Καμμία ἐλπίς, ἀπήντησεν ὁ νέος. Ὁ ἰατρός του Καλλικλῆς ἐδήλωσεν, ὅτι τοῦ μένει ὠρῶν ζωὴ.

Καὶ ὡς διὰ νὰ στρέψῃ ἄλλοῦ τὴν ὀμιλίαν, εἶπε πρὸς τὴν κόρην:

— Πῶς πηγαίνει τὸ κέντημά σου Θέκλα μου, δὲν ἐπροχώρησες πολὺ.

Ἡ νέα ἐκίνησε τὸ κεφάλι. Προφανῶς, ὅσον τὸν ἐπερίμενε, δὲν εἶχε νοῦν νὰ ἐργασθῇ. Ὁ νέος ἐκάθησε κοντὰ τῆς καὶ ἤρρισε νὰ τῆς ὀμιλήσῃ. Ἐξαφνα ἀπ' ἐξω ἠκούσθη ἄξ' καὶ ἐπίμονον κτύπημα κούκκου.

Ὁ νέος ἐταράχθη ἀνήσυχος. Ὁ κούκκος ὄχι μόνον ἐπέμενε, ἀλλὰ καὶ ἐπύκνωσε τὸ κτύπημά του.

Ὁ Μιχαήλ ἀνετινάχθη καὶ ἐγονάτισε πάλιν ἐμπρὸς εἰς τὴν γραιίαν.

— Μάννα μου, εἶπεν. Ἐλησμόνησα νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι δὲν ἠμπορῶ νὰ μείνω ἀπόψε μαζί σας. Ὁ βασιλεὺς φυγομαχεῖ. Ἡ πόλις ὅλη εἶνε ἀνάστατος. Δός μου τὴν εὐχὴ σου.

Ἡ γραιία ἤπλωσε τὰ χέρια τῆς καὶ τοῦ εἶπεν:

— Εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ Θεοῦ. Ἐχεις δίκαιον. Οἱ ἄνδρες δὲν πρέπει ἀπόψε νὰ κλείωνται εἰς τὸ σπίτι. Εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ Θεοῦ. Ὁ Μιχαήλ ἐστράφη πρὸς τὴν Θέκλαν. Τὴν ἤρπασεν εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ τῆς ἐφίλησε τὰ ξανθὰ μαλλιά, μὲ συγκίνησιν, τὴν ὅποιαν ποτὲ δὲν εἶχεν ἀντιληφθῆ ὡς τότε ἡ Θέκλα ἐκ μέρους του. Ἡ νέα, ἀνήσυχος, τὸν προσέπεμψεν ὡς τὴν θύραν.

— Συμβαίνει τίποτε; τοῦ εἶπεν. Εἶσαι τεταραγμένος. Δὲν εἶσαι ὅπως ἦσουν ἄλλοτε. Τί συμβαίνει;

— Τίποτε ἀπήντησεν ὁ νέος, προσπαθῶν νὰ δεῖξῃ ἡρεμίαν καὶ ἀδιαφορίαν. Τίποτε. Αὔριον πάλιν κατὰ τὰ μεσάνυχτα....

Καὶ ἐξηφανίσθη εἰς τὸν σκοτεινὸν δρόμον.

Ὀλίγον πέραν τῆς γωνίας τρεῖς ἄνδρες ἐπερίμεναν. Ὁ πρῶτος ὅταν εἶδε τὸν νέον ἐρχόμενον, ἀπεσπίασθη ἀπὸ τὸν ὄμιλον καὶ τοῦ ἐφιθύρισε:

— Καίσαρ, σὲ ζητοῦν εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ὁ βασιλεὺς σὲ θέλει. Αἰσθάνομενος τὸ τέλος προσεγγίζον, σὲ ἐζήτησεν. Εἶνε ἀνάστατον τὸ Ἱερὸν Παλάτιον διὰ τὴν ἐξαφάνισίν σου. Ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως νὰ μὴ εἶνε παρὰ τὴν κλίνην του!

Μίᾳ στιγμῆς ἀργοπερία ἠμπορεῖ νὰ σοῦ στοιχίσῃ τὸν θρόνον. Τάχυνε τὸ βῆμα σου....

Ὁ νέος δὲν ἀπήντησεν. Ἠκολούθησε τὸν ὄμιλῃσαντα, ἐνῶ ὀλίγον ὀπίσω, εἰς εὐλαβῆ ἀπόστασιν, ἤρχοντο αἱ δύο ἄλλοι.

— Ἐχω τὸ προαίσθημα, εἶπεν ἄργα καὶ μὲ πόνον ὁ νέος εἰς τὸν ἄλλον, ἔχω τὸ προαίσθημα, ὅτι ἀπόψε ὑπῆρξα διὰ τελευταίαν φορὰν Μιχαήλ, μικρὸς ἀξιωματικὸς, μνηστήρ τῆς Θέκλας, τῆς ὠραίης μου φίλης. Αὔριον ἴσως ἡ τύχη θὰ μὲ ἀναγκάσῃ νὰ εἶμαι βασιλεὺς, καὶ διαλύεται τὸ ὠραῖον, τὸ ὠραιότερον τῆς ζωῆς μου ὄνειρον.

Ἡ ἄλλος ἐμειδιάσε.

— Πόσον δίκαιον ἔχει ὁ λαὸς νὰ σὲ ὀνομάξῃ Καλογαίνην, Καίσαρ! Ἦδες ἠγαπημένος τοῦ βασιλέως, αἰσθάνεσαι νεανικὸν αἶσθημα πρὸς μίαν πτωχὴν κόρην, ἡ ὅποια σὲ νομίζει ἄσχημον στρατιώτην τοῦ πατρὸς σου. Καὶ τὴν στιγμὴν, ποῦ ὁ μεγαλύτερος θρόνος τοῦ κόσμου σὲ καλεῖ ν' ἀνέβῃς πρὸς αὐτόν, σὺ κλαίεις τὸ νεανικὸν σου αἶσθημα, ποῦ θὰ τὸ σβῆσῃ ὁ χρόνος. Τί δίκαιον ποῦ ἔχει ὁ λαὸς νὰ σὲ ὀνομάξῃ Καλογαίνην!

Καὶ ἐξηκολούθησαν τὸν δρόμον των μὲ ταχὺ τὸ βῆμα μέσα ἀπὸ τοὺς στενοὺς δρόμους τοῦ Ἐβδόμου.

(ἔπισται τὸ τέλος).

Γ. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Τὰ θαύματα τῆς νεωτέρας ἐποχῆς

Ὁ κόσμος ἠρίθμει ἄλλοτε ἑπτὰ θαύματα· σήμερον ἴσως εἶνε περισσότερα τὰ κατασκευασθέντα ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων θαυμάσια πράγματα. Μεταξὺ αὐτῶν εἶνε τὸ κτίριον Γούλγορθ, ἡ ὑψηλότερα οἰκία τοῦ κόσμου, ἔχουσα 55 πατώματα καὶ ἐγειρομένη εἰς ὕψος 236 μέτρων ὑπὲρ τὸ ἔδαφος. Ἄφ' ἑτέρου, ἡ μεγαλειτέρα οἰκία ἐν τῷ κόσμῳ εἶναι μία ἄλλη τῆς Νέας Ὑόρκης, εἰς τὸ Church St., ἣτις στεγάζει 4,000 γραφεῖα καὶ 10,000 πρόσωπα.

Ὁ μεγαλιτέρος σιδηροδρομικὸς σταθμὸς τοῦ κόσμου εἶνε ὁ ἐν τῇ πόλει τῆς Νέας Ὑόρκης, τῆς ἐταιρείας Σέντραλ· ἐκτείνεται κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ τὸ ἔδαφος.

Ἡ ταχύτερα ὁμαξοστοιχία εἶναι ἡ «τοχεῖα» μεταξὺ Λονδίνου — Λιβερπούλης, ἣτις χωρὶς νὰ σταματήσῃ διανύει 91 μίλια ἐντὸς 87 λεπτῶν, ἣτοι τρέχει μὲ ταχύτητα 100 χιλιομέτρων καθ' ὥραν.

Ἡ μεγαλιτέρα ἐν τῷ κόσμῳ σήραγγα εἶναι ἡ τοῦ Σεμπιόνε ἐν Β. Ἰταλίᾳ· ἔχει μῆκος εἴκοσι χιλιομέτρων.

Ἐν Κίνα ὑπάρχει ἡ μεγαλιτέρα ἐν τῷ κόσμῳ ὁδογέφυρα· φέρει τὸ ὄνομα Τσάο Χίγκ, χρησιμεύει μόνον διὰ τὰ ὄχηματα καὶ τοὺς διαβάτας καὶ εἶναι ἄγνωστον πότε κατεσκευάσθη. Ἔχει 4,000 ἀνοίγματα καὶ διατρέχει μίαν χαμηλὴν κοιλάδα ἐπὶ ἐκτάσεως 144 χιλιομέτρων.

Ἡ μεγαλιτέρα δεξαμενὴ εἶναι ἡ Καϊζέριχε Βέρφτ εἰς τὸ Κίελον, τὴν ὁποίαν ἡ Γερμανία ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλιῶν παρεχώρησεν εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν.

Τὸ βαθύτερον φρέαρ ἠνοίχθη πλησίον τοῦ Φαίρμοντ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας· κατέρχεται μέχρι βάθους 2133 μέτρων, ἐνθα ἡ θερμοκρασία φθάνει τοὺς 150 βαθμοὺς Φαρενάιτ. Ἐξ ἄλλου τὸ ψυχρότερον μέρος τοῦ κόσμου εἶναι τὸ Βέρκοζανσκ τῆς Σιβηρίας, ἐνθα πολλάκις τὸ θερμομέτρον κατέρχεται μέχρις 80 βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδὲν καὶ τὸν χειμῶνα οὐδεὶς ἄνθρωπος δύναται νὰ πλησιάσῃ.

Ἡ κλίνη τοῦ λόρδου Βύρωνος

Τὸ Ἱστορικὸν καὶ Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον Ἀθηνῶν ἐπλουτίσθη μὲ ἓν πολύτιμον ἀπόκτημα, τὴν κλίνην τοῦ λόρδου Βύρωνος. Εἶνε μία ἀπλουστάτη κλίνη ἐστρατείας ὕψος καὶ αἰ σημεριναί, τὴν ὁποίαν ὁ μέγας φιλέλλη καὶ ποιητὴς ἐχρησιμοποίησε κατὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι διαμονὴν του καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀπέθανεν ἐν Μεσολογίῳ. Ἐτοποθετήθη ἐπὶ βήθρου εἰς τὸ κέντρον τοῦ Μουσείου παρὰ τὸ ἐπιτύμβιον τοῦ Μάρκου Μπότσαρη, μετὰ τοῦ κιβωτίου τῆς ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐδιπλώνετο. Τὸ κιβώτιον φέρει ἐπὶ ὀρειχαλκίνης πλάκῃς τὸ ὄνομα Lord Byron ὡς καὶ ἐπιγραφὴν ἐπεξηγηματικὴν, τεθεισάν ἅμα τῷ θανάτῳ του, μὲ χρονολογίαν. Ἰγγραφή ὑπὸ τῆς ἐν Λονδίῳ ἑλληνικῆς Πρεσβείας καὶ ἐδωρήθη εἰς τὸ Μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν.

Μουσεῖον τῆς μόδας

Παρὰ τὸ Μουσεῖον Καρναβαλέτ τῶν Παρισίων ἰδρύεται καὶ ἓν μουσεῖον τῆς μόδας. Εἰς τὸ μουσεῖον τοῦτο θὰ παρουσιασθοῦν εἰς πλαστικὰς ἀνθρωπίνους ὁμοιώσεις ὅλη ἡ ἐξέλιξις τῆς μόδας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Ἐν ἓκ τῶν συντελούντων εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀναπαραστάσεως τῶν ἀμφιέσεων τῶν διαφόρων ἐποχῶν εἶνε καὶ ἡ συλλογὴ τοῦ μεγάλου ζωγράφου τῶν διαφόρων συρμῶν Μαυρικίου Δελοάρ, τὴν ὁποίαν οὗτος ἐδώρησεν εἰς τὸ μουσεῖον. Τὰ φέροντα τὰς ἐνδυμασίας ἐκ γύψου καὶ κηροῦ ἀνδρικόελα θὰ ἀναπαραστοῦν διαφόρους σκηνὰς εἰς διαμερίσματα συμφώνως πρὸς τὴν ἐποχὴν των.

Τὸ μεγαλιτέρον ἐργοστάσιον τοῦ κόσμου

Εἰς τὴν Διλερικήν τῆς πολιτείας Μάσκουσας, ἐν Ἀμερικῇ (βορειοανατολικῶς τῆς Νέας Ὑόρκης), εἶνε τὸ μεγαλιτέρον ἐργοστάσιον τοῦ κόσμου, διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν σιδηροδρομικοῦ ὑλικοῦ.

Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἐργάζεται διὰ τὰς μεγαλιτέρας σιδηροδρομικὰς ἐταιρείας τῆς Ἀμερικῆς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ διὰ τὴν ἐταιρείαν «Boston and Maine Railroad», ἡ ὁποία ἐξυπηρετεῖ τὰ πολυανθρωπότερα μέρη τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἐργάζονται 14,556 ἐργάται, οἱ ὅποιοι τόσον καλῶς πληρώνονται, ὥστε δὲν ἐδέχθησαν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ἀπεργίαν τῶν μεταλλουργῶν ἐργατῶν.

Εἰς διάστημα ἑνὸς μηνός, εἰς τὸ κολοσιαῖον τοῦτο κατάστημα ἐπιδιορθώθησαν 234 ἀτμομηχαναὶ καὶ 860 βαγόνια ὄλων τῶν εἰδῶν, εἶνε δὲ φημισμένον διὰ τὴν ταχύτητα τῶν ἐργασιῶν του.

Χάρτινον μουσικὸν ὄργανον

Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἰνκορονάτας τοῦ Μιλάνου ὑπάρχει ἓν ἁρμόνιον, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ θαυμασιῶς καὶ τοῦ ὁποίου οἱ 1400 σωλήνες εἶνε ἀπὸ χαρτόνι. Ἡ ἰδέα τῆς κατασκευῆς αὐτῆς ὀφείλεται εἰς τὸν σοφὸν Ἰταλὸν χημικὸν Κρέσκι Οὐγγίζο.

Τὸ γεγονός θεωρεῖται ὡς ἀξιοσημείωτον διὰ τὴν ἐπιστήμην.

Τὸ κράτος τῶν γυναικῶν

Δὲν ὑπῆρχον μόνον κατὰ τὴν ἀρχαιότητα κράτη τὰ ὁποῖα ἐκυβέρνηον ἀποκλειστικῶς αἱ γυναῖκες. Δὲν ὑπῆρχον μόνον εἰς τὴν ἀρχαιότητα αἱ Ἀμαζόνες. Αἱ σημεριναὶ τοιαῦται κατοικοῦν εἰς τὸ Μεξικὸν καὶ ἔχουν τὸ κράτος των εἰς τὸν ἰσθμὸν τοῦ Τσουαντελέκ. Κατέχουν ἐκεῖ ὅλος τὰς πολιτικὰς θέσεις καὶ κρατοῦν διὰ σταθερῶς χειρὸς τὰς ἡγίας τῆς ἐξουσίας. Ἀπονέμουν αὐστηρῶς τὴν δικαιοσύνην καὶ διευθύνουν τὰς γυναικείας τοῦ

κατὰ καὶ τῶν βαναυῶν. Ὅλοι αἱ ἐμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις εὐίσκονται εἰς χεῖρας των. Αὐταὶ ἐργάζονται καὶ εἰς τὰ σφαγεῖα ἀκόμη. Ὅλα ταῦτα δὲν τὰς ἐμποδίζουν ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι καὶ φιλάρεσκοι. Φέρουν πάντοτε ἀριστοτεχνικὴν τὴν κόμωσιν καὶ στολίζουν τὴν κόμην των μὲ διάφορα ἄνθη. Ἐνδύονται μὲ βαμβακίνοὺς ἐσθῆτας χρώματος λευκοῦ καὶ ἐρυθροῦ καὶ μὲ λεπτοὺς λευκοὺς χιτῶνας. Πάντοτε προκαλοῦν τὴν ἐκκληξίν των ταξειδιωτῶν διὰ τοῦ ἀνδροπρεποῦς καὶ ἀποφασιστικοῦ ὕφους των.

Μία πολύτιμος μηλέα

Εἰς τὴν Νέαν Ἰερσέην ὑπάρχει μία μηλέα τῆς ὁποίας οἱ καρποὶ εἶναι πρωτοφανεῖς εἰς τὴν ἡδύτητα τῆς γεύσεώς των. Μία μεγάλη ἀμερικανικὴ ἐταιρεία, ἀντὶ ἀδριότητος τιμῆς ἠγόρασεν ἐμβόλια καὶ καρποὺς τῆς μηλέας ταύτης, ὅπως δοκιμάσῃ τὴν μεταμόσχευσιν καὶ φυτεῖαν αὐτῶν εἰς διάφορα κλίματα καὶ ἐδάφη, σκοπὸν ἔχουσα ὅπως διαδώσῃ τὸ δένδρον εἰς εὐρὴν κύκλον ἀνὰ τὸν κόσμον. Ἡ μηλέα αὕτη ἐξετιμῆθη ἀντὶ 8,000 δολλαρίων. Περιποιούμενος αὐτὴν ὁ κύριός της τὴν περιέφραξε διὰ σιδηρῶν κιγγλίδων.

Ἄσυλον διὰ τοὺς κύνας

Τόσον ἀπεγοητεύθη ἐκ τῶν ὁμοίων της ἡ ἐν Νέα Ἰόρκῃ ἑκατομμυριοῦχος Σίδμοντ Χίν, ὥστε διέθεσε ὅλην αὐτῆς τὴν περιουσίαν διὰ διαθήκης, πρὸς εἰκοδομήν καὶ συντήρησιν ἐνὸς ἀσύλου καὶ ἐνὸς νοσοκομείου διὰ τοὺς σκύλους.

Οἱ ἀσθελεῖς κύνες, τῶν ὁποίων οἱ κύριοι δὲν δύνανται νὰ ἐξοδεύσουν πρὸς θεραπείαν των, θὰ νοσηλεύονται ἐκεῖ δωρεάν. Ὅλοι δὲ οἱ ἐγκαταλειμμένοι καὶ ἀδέσποτοι κύνες θὰ εὐρίσκουν εἰς τὸ οἶκημα τοῦτο συντήρησιν καὶ περιποίησιν μέχρι τελευτῆς τοῦ βίου των.

Ὡς ἐκτελεστὴν τῆς διαθήκης της ὥρισεν τὴν ἐν Νέα Ἰόρκῃ «Ἐταιρείαν τῶν φιλοζῶων», ἣτις καὶ ἐφρόντισεν ὅπως διατεθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐν μέγα κίριον ἔξωθεν τῆς Νέας Ἰόρκης. Κατ' ἐπιθυμίαν τῆς ἰδρυτρίας εἰς τὴν προμετωπίδα τῆς εἰσόδου θὰ χαραχθῇ ἡ ἑξῆς ἐπιγραφή: «Ὅσον καλύτερον ἐγνώρισαν τοὺς ἀνθρώπους τόσον περισσότερο ἐδιδάχθησαν νὰ ἀγαπῶ τοὺς σκύλους».

Μία νέα νῆσος

Εἰς τὴν Ἀζοφικὴν θάλασσαν, ἡ ὁποία εἶνε εἰς βραχίων τῆς Μαύρης θαλάσσης, πλησίον τῶν Στενῶν τοῦ Κέρις, τὴν 15 Ἰουλίου ἐξερράγη φοβερὰ θύελλα, κατὰ τὴν ὁποίαν πολλὰ πλοῖα ἀνετράπησαν, ἐνῶ ἄλλα ἠναγκάσθησαν νὰ ρίψουν τὰ φορτία των εἰς τὴν θάλασσαν. Τὴν θύελλαν ἐπηκολούθησε φοβερώτατος σεισμός, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπὶ δέκα λεπτιὰ γιγαντιαῖοι ὄγκοι ἀπὸ πέτρας καὶ χῶμα ἀνετινάσσοντο ἐν μέσῳ πυκνοῦ καπνοῦ. Ἀποτέλεσμα τῆς θεομηνίας ταύτης ὑπῆρξεν ἡ ἐμφάνισις μιᾶς νέας νῆσου.

Τὸ γεγονός θεωρεῖται ἀξιοσημείωτον εἰς τὰ χρονικά τῆς παγκοσμίου φυσικῆς ἐξελιξέως.

Τὸ φίλημα ὡς ἔθιμον

Τὸ περίφημον ἔθιμον τοῦ φιλήματος διαφέρει ἀναλόγως τῶν χωρῶν. Ἰσχύουν μέρη εἰς τὰ ὁποῖα εἶνε

ἄγνωστον. Τὸ «Νταίλυ Ἐξπρές» ἀναπτύσσει τὸ ζήτημα αὐτό. Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν τὸ φίλημα δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν. Εἰς τὴν Κίναν θεωρεῖται ὡς . . . ἀντιαισθητικόν. Οἱ Ἐσκιμῶι, εἰς ἔνδειξιν φιλίας καὶ ἀγάπης, ἀκουμβοῦν τὴν μύτην εἰς τὴν παρεῖαν τοῦ ἀγαπωμένου προσώπου καὶ ἀναπνεύουν μὲ δύναμιν. Εἰς τὴν Ἰσλανδίαν αἱ μητέρες φιλοῦν τὰ τέκνα των ὅταν εἶνε σοβαρῶς ἀσθενῆ, διὰ νὰ προκαλέσουν τὴν ἐπέμβασιν τῆς Θεῆας Προνοίας.

ΔΗΜΩΔΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΣΚΛΑΒΟΣ

Ἐρχόμαστ' ἀπ' Ἀνατολή, σὲ μιὰ χρυσὴ φρεγάδα,
πέντε πασάδες εἶχαμε, π' ὄμορφα τραγουδοῦσαν,
καὶ σκλάβος ἀναστέναξε καὶ στάθηκ' ἡ φρεγάδα.
— Ποιὸς εἶνε π' ἀναστέναξε καὶ στάθηκ' ἡ φρεγάδα;
Ἄν εἶν' ἀπὸ τοὺς ναύτες μου, τὴ ρούγα του νὰ δώσω,
κι' ἂν εἶν' ἀπὸ τοὺς σκλάβους μου νὰ τὸν ξελευτερώσω.
— Ἐγὼ εἶμαι π' ἀναστέναξα καὶ στάθηκ' ἡ φρεγάδα!
— Σκλάβε πεινᾶς, σκλάβε διψᾶς, σκλάβε δὲν ἔχεις ρούχα;
— Οὔτε πεινῶ, οὔτε διψῶ, οὔτε ρούχα μὲ λείπουν,
τὸν τόπο μου θυμήθηκα. τὴ δόλια μου γυναῖκα,
πού μουν τριῶν μερῶν γαμπρός, δώδεκα χρόνων σκλάβος.
— Σκλάβε μου γιὰ τραγούδησε νὰ σὲ ξελευτερώσω.
— Πόσες φορὲς τραγούδησα καὶ λευτεριά δὲν εἶδα,
μ' ἂν εἶνε γιὰ τὴ λευτεριά νὰ μετατραγουδήσω.
Φέρτε μου τὸ λαοῦτο μου, τὸ δόλιο ταμπουρά μου,
νὰ τ' ἀρχινήσω θλιβερά, νὰ παίξω πικραμένα,
νὰ τραγουδήσω καὶ νὰ πῶ γιὰ τῆς σκλαβιάς τὰ πάθη.
«Δώδεκα χρόνους ἔκαμα στῆς Μπαρμπαραῖας τὴ ἄμμο
κ' ἐννιά κλίματα φύτρεψα στῆς φυλακῆς τὴν πόρτα,
κι' ἀπ' τὰ ἐννιά καρπὸ ἔφαγα καὶ λευτεριά δὲν εἶδα».
ἂν ἔχῃς μάννα καὶ παιδί, πασὰ λευτέρωσέ με.
— Σκλάβε μου, σῦρε στὸ καλὸ, χαλάλ' ἡ λευτεριά σου.
Χίλια φλωριά τοῦ χάρισε κ' ἐν' ἄλλογο τοῦ δίνει.
Ὅσο νὰ πῆ «ἔχει» ὕγεια» παίρνει σαράντα μίλια,
κι' ὅσο νὰ πῶνε «στὸ καλὸ» ἄλῃρε ὀγδονταπέντε.
Στὸ δρόμο ὅπου πήγαινε, στὸ δρόμο πού περπάτει,
ἀπάντησ' ἕνα γέροντα κ' εἶχ' ἐργατεῖα στ' ἀμπέλι.
— Πές μου, νὰ ζήσης γέροντα, ποιανοῦ εἶν' αὐτὸ τ' ἀμπέλι;
— Τῆς ἐρημιᾶς, τῆς σκοτεινιάς τοῦ γυιοῦ μου τοῦ Γιαννάκη,
πού ἦταν τριῶν μερῶν γαμπρός, δώδεκα χρόνων σκλάβος,
σήμερα τὴ γυναῖκα του μὲ ἄλλον τὴν βλογοῦνε.
— Πές μου, νὰ ζήσης γέροντα, προφτάνω τὰ στεφάνια;
— Ἄν ἔχῃς ἄλλογο γοργὸ στὴν Ἐκκλησιά τοὺς φτάνεις,
κι' ἂν ἔχῃς ἄλλογο ὀκνὸ στὸ σπίτι θὰ τοὺς φτάσης.
Βαρεῖ βιτσιὰ τ' ἄλλογου του, στὸ σπίτι τοὺς προφτάνει.
— Στὴ μπάνια, μπάνια οἱ ἄρχοντες, στὴ μπάνια οἱ ἀφεν-
στη μπάνια τὸ παπαδαριὸ νὰ μὲ κερᾶς ἡ νύφη. [τάδες,
Τοὺς κερναίει μιὰ καὶ δυό, στὰ μάτια τὸν κυτταίει.
— Συμπεθεριό μου σπίτι σας, γενιά μου στὸ δικό σας,
καὶ σὺ ἀντὶρα προσκαιρινὲ σῦρε εἰς τὴ δουλειά σου,
ἐμένα μοῦ ἔρθ' ὁ ἀντρας μου, τὸ πρῶτο μου στεφάνι.
Τὰ δυό ἀγκαλιαστήκαμε καὶ γλυκοφιληθήκαμε.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΗ

Ο ΕΥΦΥΗΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ

(ΔΙΗΓΗΜΑ)

Ὁ βασιλεὺς ἀπομεμαρυσμένης τινος χώρας ἤκουσεν ὅτι εἰς μίαν πόλιν τῆς ἐπικρατείας του ὑπῆρχεν εἰς δικαστῆς δίκαιος, τοῦ ὁποίου ἐφ' ἑμῖλλος δὲν ὑπῆρχε, φημιζόμενος δὲ ὅτι ὁσονδήποτε περιπεπλεγμένη καὶ ἂν ἦτο μία ὑπόθεσις ἠδύνατο νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ χωρίσῃ αὐτὴν ὀπὸ τοῦ ψεύδους.

Ὁ βασιλεὺς ἠθέλησε νὰ ἴδῃ ἰδίους ὄμμασιν ἂν πράγματι ἡ φήμη αὐτῆ ἦτο ἀξία τοῦ δικαστοῦ. Ἐνδύεται λοιπὸν μὲ φορέματα ξυπόρου, ἀναβαίνει ἐπὶ τοῦ ἵππου του καὶ ἐκκινεῖ διὰ τὴν πόλιν ὅπου ἦτο ὁ δικαστῆς.

Ὅταν ἐφθασεν εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πόλεως βλέπει ἓνα ἐπαίτην, ὁ ὁποῖος πλησιάζει πρὸς αὐτὸν καὶ τοῦ ζητεῖ ἐλεημοσύνην. Ὁ βασιλεὺς τὸν ἔδωκε ἓν ἀργυροῦν νόμισμα. Ὅταν ὅμως ἠθέλησε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον του, ὁ ἐπαίτης τὸν ἐκράτησε ἀπὸ τὸν μανδύαν.

— Τί θέλεις ἄλλο; τὸν ἐρωτᾷ ὁ βασιλεὺς, δὲν σὲ ἐβοήθησα ἀρκετᾷ;

— Δὲν ἔχω λόγον διὰ τὴν ἐλεημοσύνην, εὐχαριστῶ, ἀρκετὰ μὲ ἐβοήθησες, ἀποκρίνεται ὁ ἐπαίτης. Κόψε ὅμως τὴν καλωσύνην καὶ πάρε με καὶ ἐμένα στὸ ἄλογό σου ἕως τὴν ἀγορᾶν, διότι ὑποφέρω ἀπὸ τὰ πόδια μου καὶ ὁ δρόμος εἶνε μακρὺς.

Ὁ βασιλεὺς τὸν ἐληπήθη, τὸν παρέλαβε εἰς τὰ ὀπίθια τοῦ ἵππου του καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐφθασαν μέχρι τῆς μεγάλης ἀγορᾶς τῆς πόλεως. Ἐκράτησεν ἐδῶ τὸν ἵππον του διὰ νὰ καταβῆ ὁ ἐπαίτης ἄλλ' αὐτὸς δὲν ἤθελε νὰ καταβῆ.

— Τί ἄλλο θέλεις τώρα; τὸν ἐρωτᾷ ὁ βασιλεὺς κατέβα κάτω. Βλέπεις πολὺ καλὰ ὅτι ἐφθάσαμε.

— Διατὶ νὰ κατέβω κάτω; ἀπαντᾷ ὁ ἐπαίτης. Τὸ ἄλογο εἶνε δικό μου. Ἄν δὲν θελήσῃς νὰ μοῦ τὸ δώσῃς μὲ τὸ καλὸ, ἐμπρὸς εἰς τὸ δικαστήριον.

Πλήθος ἀνθρώπων περιεκύκλωσεν αὐτοὺς καὶ ἤκουε τὴν φιλονεικίαν των.

— Πηγαίνετε εἰς τὸν δικαστῆν, εἰς τὸν δικαστῆν μας. Αὐτὸς θὰ λύσῃ τὴν διαφορὰν σας.

Μετ' ὀλίγον ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἐπαίτης μαζὺ μὲ τὸν ἵππον εὗρισκοντο εἰς τὸ δικαστήριον. Πέριξ τοῦ δικαστοῦ πλήθος ἀνθρώπων, αὐτὸς δὲ ἐκάλει ἓνα ἕκαστον τῶν διαδίκων μὲ τὴν σειρὰν καὶ ἀπένειμε τὸ δίκαιον.

Πρὶν ἢ ἔλθῃ ἡ σειρὰ τοῦ βασιλέως, ὁ δικαστῆς ἐκάλει ἓνα ἐγγράμιμα καὶ ἓνα χωρικόν. Οἱ δύο αὐτοὶ διεφιλονείκουν μίαν γυναῖκα. Ὁ μὲν χωρικὸς ἔλεγεν ὅτι εἶνε σύζυγός του, ὁ δὲ ἐγγράμιματος ὅτι ἀνήκει εἰς αὐτόν.

Ἀφοῦ ἤκουσε καὶ τοὺς δύο ὁ δικαστῆς, ἐσκέφθη ὀλίγον καὶ εἶπεν:

— Ἀφήσατε τὴν γυναῖκα εἰς ἐμένα καὶ ἔρχεσθε αὐριον.

Ἀφοῦ ἔφυγον, ἦλθεν ἡ σειρὰ ἐνὸς κρεοπώλου καὶ ἐνὸς πωλητοῦ ἐλαίων. Ὁ κρεοπώλης ἦτο καταιματωμένος εἰς τὰ ἐνδύματά του, ὁ δὲ ἐλαιοπώλης ἔφερε παχείας κηλίδας ἀπὸ ἐλαίου. Ὁ κρεοπώλης εἶχε τὸ χέρι του γεμάτο χρήματα, ὁ δὲ ἐλαιοπώλης τοῦ τὸ ἐκράτει δυνατὰ.

— Ἀγόρασα ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἀνθρωπον λάδι λέγει ὁ κρεοπώλης, καὶ ὅταν ἐβγαλα τὴ σακκούλα μου καὶ πῆρα χρήματα νὰ τὸν πληρώσω, μοῦ ἄρπαξε τὸ χέρι μὲ τὰ χρήματα διὰ νὰ μὲ ληστεύσῃ, τὸ ὁποῖον καὶ δὲν ἠμπόρεσε. Καὶ ἐπειδὴ ἐπέμεινε, ἦλθαμε ἐνώπιον ὑμῶν καθὼς μᾶς βλέπετε. Τὰ χρήματα εἶνε δικά μου, αὐτὸς δὲ εἶνε κλέπτης.

— Δὲν εἶνε ἀλήθεια! φωνάζει ὁ ἐλαιοπώλης. Ὅχι. Ὁ κρεοπώλης ἦλθε νὰ ἀγοράσῃ λάδι ἀπὸ ἐμένα. Τοῦ γέμισα τὸ δοχεῖον του καὶ μοῦ ζήτησε νὰ τοῦ ἀλλάξω μία χρυσὴ λίρα. Καὶ ὅταν ἀνοίξα τὸ συρτάρι μου νὰ πάρω χρήματα νὰ τοῦ ἀλλάξω τὴ λίρα, αὐτὸς ἄρπαξε ὅσα ἠμπόρεσε καὶ ἐκίνησε νὰ φύγῃ. Ἐτρεξα τὸν συνέλαβα καὶ τὸν ἔφερα ἐμπροσθεν τῆς ἐκλαμπρότητός σας.

Μετ' ὀλίγην σκέψιν ὁ δικαστῆς εἶπεν:

— Ἀφήσατε τὰ χρήματα εἰς ἐμένα καὶ ἔλατε αὐριον.

Ἐφθασε τώρα καὶ ἡ σειρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ἐπαίτου καὶ ὁ βασιλεὺς ἀφηγήθη τὰ ὅσα τοῦ συνέβησαν. Ὁ δικαστῆς ἔδωκε κατόπιν τὸν λόγον εἰς τὸν ἐπαίτην ὁ ὁποῖος εἶπε:

— Τίποτε δὲν εἶνε ἀληθὲς ἀπὸ ὅσα σᾶς εἶπε. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ἡ ἐξῆς: Περονούσα ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν ἐπάνω στὸ ἄλογό μου. Αὐτὸς ἦτο εἰς τὸ ἄκρον τοῦ δρόμου καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ τὸν μεταφέρω εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως. Τὸν ἐπέτρεψα νὰ ἀναβῆ καὶ αὐτὸς εἰς τὸ ἄλογο μου. Ὅταν ὅμως ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ἀγορὰν, ἀντὶ νὰ καταβῆ, ἄρχισε νὰ λέγῃ ὅτι τὸ ἄλογο εἶνε δικό του.

Ὁ δικαστῆς ἐσκέφθη ὀλίγον καὶ ὅπως καὶ εἰς τοὺς ἄλλους εἶπεν:

— Ἀφήσατε τὸ ἄλογο εἰς ἐμένα καὶ ἔλατε αὐριον.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν πλήθος πολὺ ἐουνάθη διὰ νὰ ἀκούσῃ τὰς ἀποφάσεις.

— Πάρε τὴ γυναῖκα σου, λέγει ὁ δικαστῆς πρὸς τὸν ἐγγράμιματον, ὁ δὲ χωρικὸς νὰ μαστιγωθῆ.

Ὁ ἐγγράμιματος ἔλαβε τὴν σύζυγόν του, ὁ δὲ χωρικὸς ἐτιμωρήθη ἐνώπιον πάντων.

Ἐκλήθη ἔπειτα ὁ κρεοπώλης.

— Τὰ χρήματα εἶνε δικά σου, τῷ εἶπεν ὁ δικαστῆς. Ὁ δὲ ἐλαιοπώλης νὰ μαστιγωθῆ δημοσίᾳ.

Τέλος ἦλθε καὶ ἡ σειρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ἐπαίτου.

— Γνωρίζεις τὸ ἄλογο σου μεταξὺ ἄλλων εἰκοσι; ἐρωτᾷ πρὸς τὸν βασιλέα.

— Βεβαιοῦτατα.

— Καὶ σύ;

— Καὶ ἐγώ, ἀποκρίνεται ὁ ἐπαίτης.

Ἔλα ἀτόπιν μου, λέγει ὁ δικαστὴς πρὸς τὸν βασιλέα.

Μετέβησαν καὶ οἱ δύο εἰς τὸν σταῦλον, ὅπου ὁ βασιλεὺς μεταξὺ εἴκοσι ἄλλων ἀλόγων ἐγνώρισε πλησιάσας τὸ ἰδικόν του.

Ἐκάλεσεν ἔπειτα καὶ τὸν ἐπαίτην εἰς τὸν σταῦλον καὶ ἐζήτησε νὰ γνωρίσῃ καὶ νὰ πλησιάσῃ τὸν διαφιλονεικούμενον ἵππον.

Ὁ ἐπαίτης ἐγνώρισε τὸν ἵππον ὅπως καὶ ὁ βασιλεὺς.

Ἐπέστρεψε τότε ὁ δικαστὴς εἰς τὸ δικαστήριον καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα:

— Τὸ ἄλογο εἶνε δικό σου. Πάρε το. Ὁ δὲ ἐπαίτης νὰ τιμωρηθῇ δημοσίᾳ διὰ μαστιγώσεως.

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἣ ὁποία ἦτο ἡ τελευταία, ὁ δικαστὴς ἐσηκώθη καὶ ἔφυγεν, ἐνῶτ' ὁ βασιλεὺς τὸν ἠκολούθει.

— Τί θέλεις πλέον ἀπὸ ἐμένα; τὸν ἐρωτᾷ ὁ δικαστὴς. Δὲν εἶσαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἀπόφασίν μου;

— Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος κύριε δικαστά, ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς.

Ἐπιθυμῶ μόνον νὰ μοῦ εἰπῆς, πῶς κατώρθωσες νὰ ἀνακαλύψῃς ὅτι ἡ γυναῖκα εἶνε τοῦ ἐγγραμμάτου καὶ ὄχι τοῦ χωρικοῦ, ὅτι τὰ χρήματα εἶνε τοῦ κρεοπώλου καὶ ὄχι τοῦ ἐλαιοπώλου, καί, ὅτι τὸ ἄλογο εἶνε δικό μου καὶ ὄχι τοῦ ζητιάνου;

— Σχετικῶς μὲ τὴν γυναῖκα, ἰδοὺ πῶς εὗρηκα τὴν ἀλήθειαν. Τὴν ἐφώνησα τὸ πρωτὸ καὶ τὴν εἶπα νὰ βάλῃ μελάνη στὰ μελανοδοχεῖα. Αὐτὴ τότε πῆρε τὸ κάθε μελανοδοχεῖον, τὸ καθάρισεν ἀμέσως καὶ μὲ ἐπιτηδιότητα ἔβαλε μελάνη ὅσον ἔπρεπε. Αὐτὸ ἐσήμαινεν ὅτι ἦτο συνειδησμένη ἀπὸ τέτοια μιὰ δουλειά. Ἡ γυναῖκα ἐνὸς χωρικοῦ, δὲν θὰ εἶχε τὴν ἐπιτηδιότητα νὰ κάμῃ τοῦτο μὲ τόσην εὐχέρειαν.

Μὲ τὰ χοήματα, ἰδοὺ πῶς ἠμπόρεσα νὰ ἐξακριβώσω τὴν ἀλήθειαν. Ἐβαλα τὸ βράδυ τὰ χοήματα εἰς ἓνα δοχεῖο μὲ νερό, καὶ τὸ πρωτὸ κύτταξα ἂν ἐπάνω πλέουν κηλίδες ἀπὸ λάδι. Ἄν ταῦτα ἦσαν τοῦ κρεοπώλου, τὰ χέρια του γεμᾶτα ἀπὸ λάδι θὰ ἄλειφαν καὶ τὰ χοήματα. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ νερὸ ἔμεινε καθαρὸ, κατάλαβα ὅτι ἦσαν τοῦ κρεοπώλου.

Μὲ τὸ ἄλογο, ἦτο πλέον δύσκολον. Ὁ ἐπαίτης τὸ ἐγνώρισε τόσον ταχέως μεταξὺ τῶν ἄλλων ὅπως καὶ σύ. Δὲν σᾶς ἔφερα ὅμως διὰ νὰ ἰδῶ ποῖος θὰ γνωρίσῃ τὸ ζῷον. Ὄταν τὸ ἐπλησιάσες σύ, καὶ τὸ ἐθώπευσες τὸ ἄλογο γύρισε τὸ κεφάλι πρὸς σέ. Ὄταν ὅμως τὸ ἐγγίξῃς ὁ ζητιάνος, σήκωσε τ' αὐτιά του καὶ παρ' ὀλίγον νὰ τὸν κτυπήσῃ μὲ τὸ πόδι του. Καὶ ἰδοὺ, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κατάλαβα ὅτι σὺ εἶσαι ὁ κύριος τοῦ ἵππου.

Τότε ὁ βασιλεὺς τῷ εἶπεν:

— Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἔμπορος. Εἶμαι ὁ βασιλεὺς τῆς χώρας. Ἦλθα ἐδῶ διὰ νὰ ἰδῶ μὲ τὰ μάτια μου ἂν εἶνε ἀληθῆ τὰ ὅσα λέγονται διὰ σέ. Ἐπίστευσα τώρα ὅτι εἶσαι ἓνας δίκαιος καὶ σοφὸς δικαστὴς. Ζήτησέ με ὅ,τι θέλῃς καὶ θὰ κάμω τὴν θέλησίν σου.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ δικαστὴς.

— Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη μεγαλειότητε ἄλλης ἀμοιβῆς. Οἱ ἔπαινοι τοῦ βασιλέως μου εἶνε ἀρκετὴ ἀμοιβὴ δι' ἐμέ.

Μετὰ ταῦτα: Ἄσπερ Ἄσπερος.

ΤΟ ΡΟΛΟΓΙ

Τὴ σκάλα ἀκολουθώντας τὴν κρυφὴ θ' ἀνέβω στὸ ἐρημόσπιτο καὶ πάλι κ' ὄπον θολὴ ἢ ματιὰ μου θὰ στροφαῖ τὸ κάθε τι σὰν φίλος θὰ προβάλλῃ.

Καὶ θαῦρω τῆς παλῆς μας συντροφιές, τὸ κλειδωμένο ἐρμάρι σου τὸ μαῦρο, κεντήματα, ἀνθογυάλια, ζωγραφιές, καὶ μόνο ἐσένα, ἀγάπη μου, δὲν θαῦρω.

Τότε θὰ στρέψω ἀχόρταγα ἀντικρὺ τὰ μάτια μου πρὸς τὸ ρολόγι πάλι καὶ μὲ θυμὸ καὶ μὲ καρδιὰ πικρὴ θὲ νὰ τοῦ πῶ κουνώντας τὸ κεφάλι:

Τί καρτερεῖς κρεμᾶμενο ψηλά; τοῦ κάκου περὶ ἢ καμπάνα σου σημαίνει, τριγύρω ἢ ἐρημιὰ σ' ἀναγελά καὶ τίποτε ἀπὸ σένα δὲν προσμένει.

Ὄταν μὲ φόβο ἐρχόμουν νὰ τὴν 'δῶ, σὺ σὰν καρδιὰ ἀνυπόμονη κτυποῦσες, κ' ἐξήλενες ποῦ μ' ἔβλεπες ἐδῶ καὶ βιαστικὰ τῆς ὥρες σου σκορποῦσες.

Καὶ σκόρπα, σκόρπα, πέρασε ὁ καιρὸς, αὐτὸς ποῦ τόσο ὄργα τώρα σαλεύει, κ' ἀπόμεινες ἀκόμητος φρουρὸς τῆς ἐρημιᾶς ποῦ γύρω βασιλεύει.

Αἶ! τώρα περὶ ἀνώφελα σκορπᾶς τοὺς κτύπους σου συχνούς σὰν καρδιοχτύπι, πάψε ρολόγι, πάψε νὰ κτυπᾶς, δὲν τὴν μετροῦν ἢ ὥρες σου τὴ λύπη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΠΡΩΤΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

Ἦσκιοι, δροσιές, θροήματα ἱερὰ φωτὸς παιχνίδια, ψυχῆς τοῦ δάσους μυστικῆς, ἀπ' τὰ πουλιὰ ὡς τὰ φεῖδια, κάτι μοῦ λέει πῶς, ἔζησα μαζί σας μιὰν ἡμέρα κ' ἓνας τυφῶνας μ' ἄρπαξε καὶ μ' ἔρριξε ἐδῶ πέρα.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΘΟΣ

Παρθενικὸ ξημέρωμα στοῦ Αἰγαίου τὴ νελήνη... ἢ πλάσις ἢ νεογέννητη πλέει σὲ θεῖον αἰθέρα, ἀπὸ τὰ ὄργια τῆς νυκτὸς λιπόθυμη ἢ Σελήνη, χαρὰ θεοῦ ἢ Ἑλληνικὴ ἀνείειλεν ἡμέρα.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Ὁ νοῦς μου ἀπόψε τριγυρίζει στὰ περασμένα, τὰ παλιὰ, πουλί, ποῦ μῆτε περὶ γνωρίζει τὴ γκρεμισμένη του φωλιά.

Καὶ ποῦ δὲ βρῖσκει, μὲς στὴν τόση γύρω τριγύρω συμφορᾷ, μῆτε κλαδάκι νὰ διπλώσῃ τὰ ματωμένα του φτερά!..

M. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Τὸ μονοπάτι τ' ἄγνωστο, ποῦ μόλις μᾶς χωράει, μᾶς πῆρε. Τάχα στὸ γυαλό; στὸν κάμπο θὰ μᾶς πῆγῃ; Ὄπου κ' ἂν θέλῃ - μὴ ρωτᾶς - ἄς πάρῃ τὴν ψυχὴ μας, ἀφοῦ τὸ γῶς τοῦ φεγγαριοῦ κ' ἢ ἀγάπη εἶνε μαζί μας.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΟΡΦΥΡΑΣ

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΑΙ ΕΠΟΧΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ἡ διαίρεσις τοῦ ἔτους εἰς τὰς ἐποχὰς εἶνε ἀρχαιοτάτη. Οἱ Ἄραβες διήρσαν τὸ ἔτος εἰς τρεῖς ἐποχάς: τὴν Ἄνοιξιν, τὸ Θέρος καὶ τὸν Χειμῶνα. Οἱ Ἕλληνες εἰσήγαγον τὸ Φθινόπωρον εἰς τὰς ἐποχὰς καὶ διεκανόνισαν τὰ διαστήματα αὐτῶν.

Εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον τὸ Φθινόπωρον καὶ ὁ Χειμὼν διαρκοῦν ὀκτὼ ἡμέρας ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν Ἄνοιξιν καὶ τὸ Θέρος. Τὸ ἀντιθετικὸν συμβαίνει εἰς τὸ νότιον ἡμισφαίριον διὰ λόγους μετεωρολογικούς.

Η ΩΡΑ ΕΙΣ ΔΑΦΟΥΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἐνεκα τοῦ σφαιροειδοῦς σχήματός της ἡ γῆ δὲν δύναται νὰ δεῖξῃ ταυτοχρόνως εἰς τὸν ἥλιον τὰς περιφερειαίας της, τὴν δὲ ἡμισφαίριον τὸ ὁποῖον ἐν δεδομένη ὥρᾳ φωτίζεται ὑπὸ τοῦ ἡλίου, λαμβάνει τὰς ἀκτῖνας τοῦτου ὑπὸ διαφόρους κλίσεις. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ὥρα πικίλλει εἰς τὰς διαφόρους περιφερείας τῆς γῆς.

Ὅταν ἐν Βουκουρεστίῳ σημαίνει ἡ 12η ὥρα, ἐν Παρισίῳ, Λίγῃ, Βρυξέλαις, Λονδίῳ, Ἀμστελδάμῳ, Ἀμβέρσῃ, Λισσαβώνῃ, Ἱδιμβούρω καὶ Μαδρίτῃ, εἶνε μόλις 10η ὥρα. Ἐν Βερολίῳ εἶνε 11η ὥρα, ἐν Βαρσοβίᾳ ὥρα 11, 24', ἐν Ἀθήναις 11, 35', ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ 14, ἐν Μοντιεᾶλ 15, ἐν Καλκούτῃ 15, 20', ἐν Μεξικῷ 15, 25', ἐν Σικάγῳ 16, ἐν Κουίντῳ, πρωτεύουσῃ τοῦ κράτους τοῦ Ἰσημερινοῦ ἐν νοτίῳ Ἀμερικῇ 16, 45', ἐν Νέα Ἰόρκῃ 17, ἐν Σαϊγκόν, πρωτεύουσῃ τῆς Κοχίνας 17, ἐν Ρίῳ Ἰανέιρῳ 17 7', ἐν Βουένος Ἀίρες 18, 7' ἐν Γιουαχόμα τῆς Ἰαπωνίας 19, καὶ ἐν Νουμιά, νήσῳ τῆς Νέας Καληδονίας ὥρα 21.

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥΣ

Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν διαφόρων ἀναγκῶν τοῦ κοινῆ, ἡ ἐπιστήμη ὀλονὲν βαδίζει εἰς τὴν πρόοδον, πρὸς τὴν ὁποίαν τὴν ἄγουν οἱ εἰς αὐτὴν ἀσχολούμενοι.

Εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σφῆν τὴν μεταβαίνοντα ἀπὸ Ρώμης εἰς Νεαπολιν, ἐν Ἰταλίᾳ, ἐγένοντο δοκιμαὶ χρησιμοποίησεως ἀσυρμάτου τηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας. Εἰς τὴν αἰσθησαν βαγονίου ἐτοποθετήθη δέκτης τηλεφώνου Μαρκόνι ὡς καὶ διάφορα ἄλλα μηχανήματα δοκιμῆς. Ἄντι κεραίας ἐχρησιμοποίηθησαν ἕξ σύρματα τοποθετηθέντα ὀριζοντίως 30 ἑκατοστά ὑπὲρ τὸ ὑψηλότερον σημεῖον τοῦ βαγονίου. Ὁ ἀγωγὸς συνεδέετο πρὸς τὸ μέσον τῶν συρμάτων. Ὡς πομπὸς σταθμὸς ἐχρησίμευσεν ὁ ἐν Ρώμῃ κεντρικὸς σταθμὸς ἐκπέμπων πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις κύματα τηλεφωνικά.

Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν αἱ δοκιμαὶ ἐγένοντο μεταξὺ τῆς 7.30' καὶ τῆς 11.30' μ. μ., τὴν δευτέραν δὲ ἡμέραν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν ἀπὸ τῆς 11, 20' μέχρι τῆς 1, 30' μ. μ.

Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ὁ σταθμὸς τῆς Ρώμης ἤκούετο διαρκῶς μέχρις ἀποστάσεως 150 χιλιομέτρων ἐντελῶς

ΠΤΕΡΟΕΝΤΑ ΕΠΗ

Τί εἶν' ὁ κόσμος; θέατρον κωμικοτραγωδίας. Σκηνὴ ἢ γῆ, τὸ ἀπειρον διάστημα ὁ χρόνος. Ἐδῶ τὸ ἄσμα τῆς χυρᾶς, ἐκεῖ τῆς θυρηφιδίας, ἡμεῖς δέ, οἱ ἠθοποιοὶ καὶ θεαταὶ συγχρόνως.

ΑΔΑΜ ΑΔΑΜΙΔΗΣ

εὐκρινῶς. Μόνον εἰς τὰς σήραγγας ἐιεκόπειτο ἐντελῶς. Ἐπιης ἠκούοντο ὅλοι οἱ τηλεγραφικοὶ σταθμοὶ τῆς χώρας. Διακοπαὶ παρατηρήθησαν μόνον ὅταν ἡ κατὰ μήκους τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς γενομένη ἀσύματος τηλεγραφικῆ ἐπικοινωνία ἐγένετο μὲ μηχανήματα συστήματος Baudot.

Κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν ὁ σταθμὸς Ρώμης ἤκούετο εὐκρινῶς ἀκόμη μέχρι Καζάρτας, δηλαδὴ εἰς ἀπόστασιν 200 χιλιομέτρων καίτοι ἡ ἐπικοινωνία ἐγένετο κατὰ τὰς μεσημερινὰς ὥρας καὶ ἐγένετο χρῆσις βραχέων κυμάτων. Εἰς τὰς σήραγγας διεκόπη καὶ πάλιν ἡ συνεννόησις. Διὰ τὸ ζήτημα δὲ τοῦτο οὐδεμία λύσις, εὐρέθη. Ἐνεκα τοῦ λόγου τοῦτου οὐδεμία σκέψις δύναται νὰ γίνῃ περὶ ἐπιμογιῆς τοῦ ἀσυρμάτου τηλεφώνου εἰς γραμμὰς, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχουν πολλὰ σήραγγες.

ΓΝΩΜΙΚΑ

** Περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο, πρέπει νὰ φροντίζωμεν νὰ φιλάττωμεν τὰ σώματά μας ἀπὸ ἀσθενείας, τὴν ψυχὴν ἀπὸ ἀμάθειαν καὶ τὴν χώραν ἀπὸ ἐμφύλιον σπαραγμῶν.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

** Ἐὰν ὁ ὄφις δαγκάνῃ ἄνευ συριγοῦ, καὶ ὁ συκοφάντης καλῆτερος δὲν εἶνε.

ΣΟΛΩΜΩΝ

** Αἱ δυστυχίαι εἶνε τῆς ἀρετῆς ἢ παλαιότερα, εἰς τὴν ὁποίαν διακρίνεται ὁ ἀνδρεῖος ἀπὸ τὸν ἀνανδρον ἀθλητήν. Πότι ἄλλοτε ἔχει τις νὰ δεῖξῃ μὲ πλειοτέραν βεβαιότητα, ὅτι εἶνε φρόνιμος, ἂν δὲν τὸ δεῖξῃ εἰς τὴν συμφορὰν του;

ΚΟΡΑΪΣ

** Στῆριγε μὲν τὰ παρόντα, ζῆτει δὲ τὰ βέλτεστα.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὅτε ἐξεργάγη ἡ γαλλικὴ ἐπανάστασις, αἱ γερμανικαὶ κυβερνήσεις τῶν παραρρηθῶν χωρῶν ἐξέδωκαν διατάγματα, διὰ τῶν ὁποίων ἀπηγορεύετο πᾶσα πολιτικὴ συζήτησις ἢ διάλεξις εἰς τὰ καφενεῖα καὶ τὰ ξενοδοχεῖα. Ἐν τούτοις οἱ θαμῶνες ἐνὸς ἐξ αὐτῶν λησμονοῦντες τὴν ἀπαγόρευσιν οἰνήσαν πολιτικὴν θμιλίαν, ὅτε ὁ ξενοδόχος πλησιάζει αὐτοὺς ὑπενθύμισε τὴν διαταγὴν.

— Πῶς, εἶπον θυμωμένοι ἐκεῖνοι, δὲν πρέπει λοιπὸν καὶ νὰ ὀμιλῶμεν;

— Ὅχι, ἀπήντησεν ὁ ξενοδόχος, ἀλλὰ μόνον νὰ τρώγητε καὶ νὰ πίνητε.

— Ἀλλὰ πῶς λοιπὸν θὰ διαφέρωμεν ἀπὸ τὰ ζῶα;

— Διὰ τῆς πληρωμῆς, κύριοι, διὰ τῆς πληρωμῆς.

Νεοσύλλεκτος ἐπαρχιώτης ἐτάχθη σκοπὸς κατὰ τὸ μεσονύκτιον πρὸ τοῦ στρα-

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΔΕΛΕΝΑΡΟΥ

ἡ καλλιτέχνις ἑλληνίς, ἦτις κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ φθινοπώρου ἔδωκε θεατρικὰς παραστάσεις ἀνὰ τὰς ἐν Πρωμανίᾳ ἑλληνικὰς κοινότητας, τῇ συμπράξει τοῦ κ. Ἀντωνίου Δελενάρου συζύγου της, καὶ τοῦ κ. Κωνστ. Φιλιππίου.

Η έργασία είναι προσευχή, ειπεν ο ιερός Αύγουστινός. Καί πράγματι, ή έργασία, όχι μόνον πολλά τὰ καλά φέρει εις τόν άνθρωπον ἀλλά καί ως παράδειγμα ἀρετῆς χρησιμεύει καί ως τοιοῦτον παρουσιάζομεν τόν ἐπὶ τεσσαράκοντα ὅλα ἔτη ἐργασθέντα καί ἐξακολουθοῦντα ἐργαζόμενον ἐν τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ Τυπογραφίῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Βιβλίων, τεχνικόν αὐτοῦ διευθυντήν κ. Ζεφύριον Ἰωνέσκου, τοῦ ὁποίου τήν εἰκόνα δημοσιεύομεν. Τὸ ἰωβιλαίον τοῦ πολυετοῦς τούτου σταδίου ἐωρτάσθη ὑφ' ὄλου τοῦ προσωπικοῦ τοῦ καταστήματος τούτου διὰ τιμητικοῦ δείπνου ἐν τῷ ὁποίῳ ἐξεδηλώθη ἡ ἀγάπη ἡ ἐκτίμησις καί ὁ θαυμασμός, πρὸς τὸν ἥρωα τούτον τῆς ἐργασίας, ὅστις ἐπὶ ἡμισυ σχεδόν αἰῶνα προσέφερε καί προσφέρει τὰς τεχνικὰς αὐτοῦ ὑπηρεσίας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁ κ. Ζεφύριος Ἰωνέσκου εἶνε τιμημένος διὰ τοῦ παρασήμου «Ἀμοιβῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν Α' τάξεως», διὰ τριῶν μεταλλίων, ἐσχάτως δὲ ἐτιμήθη καί διὰ τοῦ παρασήμου τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ρωμουνικοῦ Στέμματος.

Ὁ «Ἐλικὼν» συγγαίρων καί τὰ ἀγαθὰ εὐχόμενος πρὸς τὸν κ. Ζ. Ἰωνέσκου ἐπὶ τῇ τεσσαρακονταετηρίδῃ του, ἐκφράζει αὐτῷ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὸ ἐνδιαφέρον καί τὰς εὐκολίας ἃς παρέσχεν αὐτῷ εἰς τὴν ἐκτύπωσίν του.

τῶνος. Κατὰ τὸ βάθος τῆς ὁδοῦ ἔκειτο ἡ οἰκία τοῦ λοχίου τοῦ τάγματος, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐπίσης κατῴκει καί ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀστεροσκοπείου.

Ὁ τελευταῖος χάριν ἀστρονομικῶν παρατηρήσεων διηύθυνε ἀπὸ τοῦ ἐξώστου πρὸς τὸν οὐρανὸν μέγα τηλεσκόπιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐχειρίζετο ὁ γνωστὸς λοχίας του, καί ἐκστατικὸς ἀνέμνε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρωτοφανοῦς σκοποβολῆς. Αἰφνης ἔλαμψε πίπτων ἀστὴρ τις ἐκ τῶν διαττόντων. Ὁ στρατιώτης ἐκπληκτικὸς ἀφῆκε νὰ πῆσῃ τὸ ὄπλον ἀπὸ τὰς χεῖρας του καί ἀνεφώνησεν ἐνθουσιασμένος: «Μπράβο, κύριε λοχία! τὸ ἄλαχος περίφημα!».

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

(Ἐπὶ συναναστροφῆς).

- ** Μ' ὁποῖον δάσκαλο καθήσης τέτοια γράμματα θὰ μάθης.
- ** Ὅποιος εἰς τὸ μύλο μπαίνει λερωμένος πάντα βγαίνει.
- ** Ἡ κακὴ ἢ συντροφιά φέρνει ἀγιάτρευτη ἀρρωστιά.
- ** Ὅποιος κοιμάται μὲ σκύλους σηκώνται μὲ ψύλλους.
- ** Πές μου ποιά ἢ συντροφιά σου νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀνθρωπιά σου.
- ** Ὅποιος ἀνακατώνεται μὲ τὰ πίτυρα τὸν τρεῶν ἢ κόττες.
- ** Ὁ καλὸς σκύλος εἶνε πιστὸς φίλος.
- ** Ὅποιος κάτῃ μὲ στραβὸ ὡς τὸ βράδυ ἀλλοιωθεῖ.
- ** Ἄπ' τοῦ διαβόλου τὴν αὐτὴ μῆτ' ἐρίφι μῆτ' ἀρνί.

Οἶκια καὶ ὑποδείξεις

Διὰ νὰ σταματήσητε μίαν ὀπὴν τοῦ φωταερίου ἢ τοῦ θερμοῦ νεροῦ, μαλακώσατε ὀλίγον σαποῦνι καί θέσατέ τιν' ἐπὶ τῆς ὀπῆς.

** Ὅταν καθαρίζετε μαῦρες παντόφλες ἢ ὀτιδήποτε ἄλλο μαύρου χρώματος ἀντικείμενον, εἶνε προτιμότερον νὰ μεταχειρίζεσθε ἐν τεμάχιον μαύρου υφάσματος μετὰ τῆς σχετικῆς σκευασίας.

** Ὅταν θέλετε νὰ καθαρίσητε καλὰ τὸ δάπεδον τοῦ οἴκου σας, ἀφοῦ σκουπίσητε, πλύνετε τὸ σάρωθρόν σας καὶ βουτήξατέ το εἰς ἓνα δοχεῖον μὲ ζεστὸ νερὸ καὶ σα-

ποῦνι, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχετε προσθήσῃ 3 κουταλιᾶς πετρελαίου, καί σύρατέτο ἐπὶ τοῦ δαπέδου σας. Πράττοντες τοῦτο, θὰ εὔρητε ὅτι τὸ σάρωθρόν σας καθαρίζει καί ἀφήνει μία γυαλάδα ἐπὶ τοῦ ξυλίνου δαπέδου.

** Δοχεῖα ἐκ πορσελάνης τὰ ὁποῖα ἔχουν κατῆ, πρέπει νὰ γεμίζωνται ἀμέσως μὲ βραστὸ νερὸ, ἐπειδὴ τὸ κρύο νερὸ ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ ραγίζει τὴν πορσελάνην.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Συνάγχη

Ὅταν τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς συνάγχης ἀναφανοῦν, (παρνιακάτα, δακρυρροία, ρύσις βλενωδῆς ἐκ τῶν ρωθῶν), δια νὰ μὴ διαρκέσῃ πολλὰς ἡμέρας ἢ νόσος ἃς κάμῃ ὁ πάσχων χρῆσιν τοῦ ἑξῆς μίγματος:

Amoniac	5 grame
Alcool pur	10 »
Aqua distilata	15 »

Κάθε ὥραν ρίπτει 10—20 σταγόνας ἐκ τοῦ ὑγροῦ τούτου εἰς τεμάχιον σιυποχάρτου ἢ εἰς τὴν ἄκραν ἐνὸς μανδυλίου καί ἀναπνέει τοὺς ἀτμούς, θέτων τοῦτο πλησίον τῆς ρινός.

ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙΣ

Ἄν καὶ ἐπὶ μακρὸν ἐσιγήσαμεν, ἐπὶ μακρὸν δὲν ἤλθομεν εἰς πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ ἀξιοτίμου ὁμογενοῦς δημοσίου, δὲν ἀπεχωρήσαμεν ὀριστικῶς τοῦ δημοσιογραφικοῦ βήματος. Συνεπληρώσαμεν τότε ἐκ τῶν ἐνότων, παντελῆ ἔλλειψιν εἰδησεολογικοῦ ὄργανου, τοῦ ὁποίου τὴν ἔκδοσιν καίτοι δισημενεῖς περιστάσεις διέκοψαν, φέρομεν ὑψηλὰ τὴν κεφαλὴν ἐν πεποιθήσει καί εὐσυνειδησίᾳ διότι ἐπὶ μίαν τριετιαν σχεδόν, πλεῖον τῶν δυνάμεών μας, ἐξυπηρετήσαμεν τὸν ἐν Ρωμανίᾳ ἑλληνισμόν καὶ δὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς τοσοῦτον βραχείας καὶ δυσχεροῦς μεταπολεμικῆς ἐκείνης περιόδου.

Ἐπιθυμοῦντες ἤδη ὄλω, προσφέρωμεν καὶ πάλιν τὰς διηρησίας μας πρὸς τὴν ἀξιοτίμον ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ἐπιχειροῦμεν τὴν ἔκδοσιν τοῦ αἰῶν ἁείρου περιοδικοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα ὁ « Ἐ λ ι κ ῶ ν ».

Μακρὸν πάσης πολιτικῆς χοροῖας, τὸ ἔργον ἡμῶν, ἐρχεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς ἀξιοτίμους, αὐτοῦ ἀναγνώστας διὰ ποικιλῆς ὕλης, ἀνταποκρινομένης ὅσον ἐνεοτι εἰς τὰς ἀνάγκας παντοῦ τοῦ ἀπο γενικῆς ἀπόψεως ἐπιθυμοῦντος τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν.

Διὰ τῆς πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ ἡμῶν ἐπιμόνου τάσεως ὑποσκελίσαντες πάσας τὰς παρουσιασθείσας δυσκολίας, ποιούμεν τὴν ἐναρξιν τοῦ ἔργου ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος τεύχους.

Θὰ ἠθέλομεν ὅπως τοῦτο εἶνε τέλειον ὑπὸ πάσαν ἐποψιν ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐμφανίσεως, ἐὰν ἠδυνάμεθα νὰ τὸ κατορθώσωμεν. Ἐπικαλούμενοι ὁμως τὴν ἐπιείκειαν τῶν φίλων ἀναγνωστῶν ἀπαφαινομένη ὅτι σκοπὸς ἡμῶν εἶνε ὅπως διὰ προσθήκης περισσοτέρων σελίδων μεθ' ὕλης, εἰκόνων, καλλιτεχνίας καὶ κομψότητος, βελτιώσωμεν καὶ τελειοποιήσωμεν τὸ ἔργον.

Διὰ τῶν διαθέσεων ὄθεν τούτων ὑποσχόμενοι τὴν πρόδοον, ἐξαιτούμεθα τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἀξιοτίμων ὁμογενῶν, ἐπὶ τῆς ὁποίας τὴν ὑπαρξιν τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ ἀναθέτομεν. Καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχαίων συμπαθειῶν καὶ ἐπὶ τῆς προθυμίας ἡμῶν ἐρειδόμενοι καὶ ὄντες βεβαίοι ὅτι θὰ τύχωμεν τῆς ὑποστηρίξεως ταύτης, ἐπιτραπήτω ἡμῖν ὅπως ἐκ προοιμίων ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς πάντας τοὺς καλοὺς ἡμῶν φίλους εὐχόμενοι αὐτοῖς εὐδαιμονίαν.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Τοῦ γενικοῦ σχεδὸν καταστάντος κανόνος τῆς παρεισφρήσεως τυπογραφικῶν λαθῶν εἰς πᾶν ἔντυπον δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ ἐξαίρεσιν ὁ «Ἐλικῶνα». Σημειοῦμεν ὅθεν τὰ κυριώτερα τούτων παρακαλοῦντες τοὺς ἀξιότιμους ἡμῶν ἀναγνώστας ὅπως ἐπιληφθῶσι τῆς διορθώσεως αὐτῶν ὡς ἔπεται:

Σελὶς 3. Πρώτη στήλη, στίχος 5, (ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω):	—	ἀντὶ σανααστραφεις	διόρθωσον	συνααστραφεις
Σελὶς 5. Πρώτη στήλη, στίχος 1, ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω):	—	» ἐξηκολούθη	»	ἐξηκολούθει
Σελὶς 7. Πρώτη στήλη, στίχος 6, (ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω):	—	» ἐδιπλώνετο	»	ἐδιπλώνετο
Σελὶς 10. Πρώτη στήλη, στίχος 16, (ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω):	—	» ἐνῶπ	»	ἐνῶ
	στίχος 20:	» δικασά	»	δικαστά
Σελὶς 11. Πρώτη στήλη, στίχος 13, (ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω):	—	» πῶρος	»	πρὸς
Σελὶς 12. Πρώτη στήλη, στίχος 19, (ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω):	—	» σκῶνται	»	σηκῶνεται

Δημοσιεύσατε τὰς ἀγγελίας σας εἰς τὸν «Ἐλικῶνα».

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Συστήσατε πανταχοῦ, διαδώσατε καὶ ὑποστηρήξατε τὸν «Ἐλικῶνα».

Ἐγγραφῆτε καὶ ἐγγράψατε συνδρομητὰς εἰς τὸν «Ἐλικῶνα», ὅστις θὰ ἀποτελέσῃ τὸ προσφιλέσ ἀνάγνωσμα ὑμῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν σας.

„NOUA REVISTA BISERICESCA“

περιοδικὸν θρησκευτικόν, διαπαιδαγωγικόν, ἐκδι-
δόμειον ρωμουνιστὶ ὑπὸ τοῦ κ. Dr. T. P. Păcescu
διδάκτορος τῆς Θεολογίας, γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ τυ-
πογραφείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Βιβλίων.

ὑπὸ τοῦ κ. Dr. T. P. Păcescu ἐξεδόθη ὡσαύτως
CALENDAR BISERICESC ORTODOX
ἐγκόλπιον χριστιανικὸν ἡμερολόγιον, τοῦ ἔτους
1925 (εἰς ρωμουνικὴν γλῶσσαν) μὲ περικαλλῆ εἰ-
κόνα τῆς Παναγίας ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου.
Εὕρισκεται παρὰ τῷ ἐκδότῃ, ὡς καὶ παρ' ἡ-
μῖν, καὶ ἀποστέλλεται παντὶ τῷ αἰτοῦντι ἀντὶ λέει
10 ἑκαστον. Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα.

BCU Cluj / University Library Cluj